

Ταχυδρομικά κατεβλήθησαν

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ • Λυκούργου 10—Τ. Τ. 111

Μάρτης 1983 | Αριθ. Φύλλου 60 | Α' Διευθυντής: Γ. Δ. Παϊζάνος—Διευθυντής-Υπεύθυνος: Σωτ. Ι. Αδάμος | Τηλ. 32 48 941

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΧΑΘΕΙ Η ΔΩΡΕΑ

ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΥΜΠΥΚΝΩΣΕΩΣ ΧΥΜΟΥ ΤΩΝ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ

Του κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΓΚΟΥΜΑ

Έν οψει τής αναγνώρισης τής ονομασίας προέλευσης από την ποιικιλία των σταφυλιών «μαυρούδι» των κοινοτήτων Μεσενικόλα, Μορφοβούνη και Μοσχάτου παραγομένου κρασιού, αισθανόμεστε την ανάγκη να προτείνουμε την γ ρ ή γ ο ρ η ανέγερση οινοποιείου και γενικότερα πρωτότυπης βιομηχανίας συμπύκνωσης του χυμού απ' τις ποιικιλίες των άλλων σταφυλιών στο ιδιόκτητο γήπεδο των συνεταιρισμών των ανωτέρω κοινοτήτων, στη θέση «Πλάτανος» του Μεσενικόλα.

Η γρήγορη ίδρυση ιδιαίτερου (ανε-

ΤΑ ΚΡΑΣΙΑ "ΤΑΥΡΩΠΟΣ", ΣΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ

Από την εφημερίδα «Θεσσαλιώτιδα» τής 25ης Μάρτη 1983, πήραμε το παρακάτω κείμενο, που ταυτίζεται με το άρθρο του συνεργάτη μας Γ. Γκούμα, που ή εφημερίδα μας ευχαρίστως φιλοξενεί, γιατί θίγει ένα θέμα καιτό για τα τρία άμπελοχώρια του τέως Δήμου Νευρόπολης.

Στις 23-2-83 οργανώθηκε στο κεντρικό ξενοδοχείο τής Στοκχόλμης «Αμαραντέν» δεξίωση για την προβολή των Έλληνικών κρασιών από τον συμπολίτη Έμπορικό Σύμβουλο τής Έλληνικής Πρεσβείας στην Στοκχόλμη κ. Αλέξανδρο Μητρογάγον. Κατά την εκδήλωση αυτή προσεφέρθησαν για πρώτη φορά στην Σουηδία έκλεκτα κρασιά έξι (6) Γεωργικών Συνεταιρισμών μαζί με έλεκτα Έλληνικά τυριά του Συνεταιρισμού Δωδώνης. Μεταξύ των κρασιών αυτών ήταν και το κόκκινο «ΕΡΑΤΩ» τής Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Καρδίτσας.

Ξαρτήτου απ' την Ένωση των Γεωργικών Συνεταιρισμών όλο του Νομού) οινοποιείου και βιομηχανίας συμπύκνωσης είναι αναγκαία για δυο σοβαρούς λόγους:

1. Στο ιδιόκτητο συνεταιριστικό οινοποιείο των παραπάνω άμπελοργικών χωριών, στο όποιο θα γίνεται κρασί ο μύστος τής ποιικιλίας «μαυρούδι» και θα γίνεται έκλεκτής ποιότητας κρασί «μαύρο Μεσενικόλα» ή άλλης ονομασίας, τον έλεγχο, διανομή και είσπραξιν, απ' την πώλησιν των φημισμένων τούτων κρασιών, που τὰ κέρδη θα έχουν οι ίδιοι, και μόνον οι συνεταιρισμένοι άμπελοργοί, και όχι μια μεγάλη και λαβυρινθώδης με πολλές διακλαδώσεις έκμετάλλευση των πρωτογενών γεωργικών προϊόντων, αλλά ενιαία όπως τής Ένώσεως.

2. Η διανομή των κερδών στους συνεταιρισμούς στην προτεινόμενη συνεταιρική μικρή επιχείρηση θα γίνεται σε αναλογία με την ποσότητα σταφυλιών που θα δίνει ο καθ' ένας άμπελοργός για οινοποίηση. Τόση δηλ. θα είναι ή συμμετοχή του καθ' ένα άμπελοργού-συνεταιριστή στα κέρδη τής ιδιαίτερας μεμονωμένης επιχείρησης.

Στη λαβυρινθώδη και πολυσύνθετη σε επεξεργασίες και έκμεταλλεύσεις πρωτογενών, και στο μέλλον και δευτερογενών γεωργικών προϊόντων επιχείρηση, συμπηφίζονται ή έστω δεν είναι εύκολο να γίνει έλεγχος και να μοιραστούν σε αναλογία τὰ κέρδη. Λόγω του ενιαίου στα πολλά είδη έκμετάλλευσης τής Ένώσεως, σε περίπτωση που τὰ κέρδη απ' τή μία έκμετάλλευση βιομηχανοποίησης θα ρίχνονται για να αντι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2η σελ.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Του κ. ΣΩΤΗΡ. ΑΔΑΜΟΥ, επ. δικηγόρου

ΟΙ περιπτώσεις είδεχθών εγκλημάτων του τελευταίου καιρού αποτελούν συμπτώματα βαρείας, προχωρημένης, θα έλεγαμε, μορφής παρακμής και ως εκ τούτου καθιστούν επίκαιρο τὸ θέμα τής εγκληματικότητας. Οί φόνιοι, οί παιδοκτονίες, οί αι-

μομιξίες, οί πατροκτονίες και τὰ τόσα άλλα φοβερά και άπαίσια εγκλήματα, τὰ όποια τελευταίως πληθύνονται σάν την άμμο τής θάλασσας, είναι φανερά σημεία τής άπόθμενης πνευματικής και ήθικης κατάπτωσης τής σημερινής κοινωνίας.

II

Επιβάλλεται να τονισθῆ προοιμακῶς ότι οί αρχικές αιτίες του εγκλήματος δεν πρέπει να αναζητώνται στον εγκληματία και μόνον (άφου και αυτή άκόμη ή παραφροσύνη έχει πολλάκις σε μερικά άτομα, τὰ όποια έχουν φυσικά κάποια κληρονομική προδιάθεση, την αιτίαν της στις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες του περιβάλλοντος), αλλά έπίσης, και μάλιστα εις μεγάλο βαθμό, στο φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον, όπου ούτος ζει.

Διότι ή βελτίωση του ατόμου και μόνον αυτή δεν άρκει, κατά την γνώμη μας, να τὸ προφυλάξει από νέες πτώσεις, αν δεν άρχίσουμε να εξαλείφουμε, κατά τὸ δυνατόν, τις έξωτερικές αιτίες του εγκλήματος δια τής έξυγιάνσεως του κοινωνικού περιβάλλοντος, ίδια δε τής κοινωνικής οργάνωσης εν γένει. Κατά ταυτα, έφ' όσον ή βελτίωση του ατόμου (άρα και του εγκληματίου) είναι δυνατή, αλλά και χρήσιμος για την κοινωνία και συνεπώς επιβεβλημένη για όρισμένες τουλάχιστον κατηγορίες εγκληματιών, π.χ' δι' όσους υπέκυψαν στις περιστάσεις, στην παραφορά του πάθους

κλπ., όπως δέχεται και ή θετική εγκληματολογική σχολή (βλ. Ε. Ferrgi, Κοινωνιολογία του εγκλήματος, Έλλ. μετάφρ. Β' Δουρδούμα, Αθήναι 1925, εισαγ. σ. 10). Αλλά για να επιτευχθῆ ή ήθικη βελτίωση των ατόμων άπαιτείται να άνυψωθῆ πρώτο τὸ υλικό και πνευματικό επίπεδο τούτων, να έξυγιανθῆ και ήθικο ποιηθῆ όλόκληρη σχεδόν ή κοινωνία, ή κοινωνική εν γένει έξργάνωση, όπου τὰ άτομα ζούν, δρούν και κινούνται. Εάν δεν επιτευχθῆ τούτο είναι σαν να προσπαθομε να θεμελιώσωμε μία οικοδομήν επάνω στην άμμο. Η έξυγιάνση και ήθικοποίηση όμως τής κοινωνίας δεν είναι έργο όρισμένων ατόμων ή κοινωνικών ομάδων, άλλ' αυτής ταύτης τής πολιτείας.

Ο Λομπρόζο, π.χ. εις τὸ περίφημον έργο του «ό εγκληματίας άνθρωπος» απέδειξε ότι και ό εκ γενετής εγκληματίας άκόμη, όταν εύρεθῆ υπό ευνόικους κοινωνικούς όρους, και έντός περιβάλλοντος άρμόζοντος από ήθικης άπόψεως (και οικονομικής προσθέτει ό Ferrgi) δεν διαπράττει έγκλημα. (βλ. Ferrgi όπου παρ. σ' 37).

III

Η θετική σχολή με τὸν Ferrgi έπικεφαλῆς πλουτίσασα τὰ διδάγματα του Λομπρόζο διέδειξε τὰ μέσα για την πρόληψη και θεραπεία τής κοινωνικής άσθενείας ή όποια γεννά τὰ εγκλήματα. Τὰ μέσα ταυτα δεν είναι άλλα, παρά ή έξύψωση του βιοτικού, του πνευματικού και ήθικου επιπέδου των λαϊκών μαζών.

Τὸ έγκλημα ως κοινωνικό φαινόμενον, όπως απέδειξεν ή θετική σχολή, δεν είναι μόνον άποτέλεσμα βιολογικών παραγόντων (βλ. Ferrgi ένθ. άνωτ. σ. 90 και άλλου). Με μόνη την διαφορά ότι οί κοινωνικοί παράγοντες υπερισχύουν, συνήθως, στα εγκλήματα κατά τής κοινωνίας, ένω οί βιολογικοί στα εγκλήματα κατά των προσώπων, λείδουσα εκ βάθρων κάθε

πλήν όμως άμφότεροι οί παράγοντες τούτοι συντείνουν πάντοτε στη διάπραξη οίουδήποτε εγκλήματος. Για να άνακεφαλαιώσωμε πρέπει να τονίσωμε ότι, τὸ κοινωνικό περιβάλλον δίνει πάντοτε τή μορφή στο έγκλημα, τὸ όποιον έχει άσφαλώς τή βάση του στους βιολογικούς παράγοντες (βλ. Ferrgi ένθ' άνωτ. σ. 104), χωρίς να δύναται να υποστηριχθῆ ότι οί κοινωνικοί τοιοῦτοι παίζουν μικρότερο ρόλο.

VI

Η εγκληματικότητα προσβάλει ως είναι ευνόητο, τους όρους τής ατομικής υπαρέξης και τής κοινωνικής συμβίωσης των ανθρώπων, διασαλευόντας εκ βάθρων κάθε

πολιτισμένη κοινωνία.

Για τὸν λόγο τούτο ή καταπολέμηση αυτής άποτελεί όρον sine due non για την υπαρέξη και ευημερία τής κοινωνίας. Η έξέλιξη των ανθρώπινων κοινωνιών δε συντελείται, ως γνωστόν, με γοργό ρυθμό και είναι μάλλον σταθερά, παρουσιάζουσα εις πλείστα σημεία σταθερούς και αναλλοίωτους χαρακτηρισ δια μέσου των αίωνων και δη όσον άφορᾶ την εγκληματικότητα. Έτσι εάν παρατηρήσωμε την άνθρωποκτονία, την κλοπή, τὸν βιασμό, την πλαστογραφία κλπ. θα δοῦμε ότι από τής έποχής του Ρωμαϊκού Δικαίου μέχρι σήμερα, δηλαδή μετά δύο και πλέον χιλιάδες χρόνια, οί ήθικές, κοινωνικές και νομικές κρίσεις περί τής εγκληματικότητας είναι κατά βάθος οί ίδιες, όποιαδήποτε και αν υπήρξαν έκτοτε οί μεταβολές τόσο στις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, όσο και στις μορφές των κοινωνικών και νομικών κυρώσεων, καθ' όσον άφορᾶ την καταπολέμηση τής εγκληματικότητας. Άρα τὸ κοινωνικό και οικονομικό υπόβαθρο τής εγκληματικότητας κατά βάθος δεν μετεβλήθη σχεδόν καθόλου κατά τή διάρκεια τούτων αίωνων. Έξ άλλου και τὰ ανθρώπινα συναισθήματα, ως γνωστόν, άποτελούν τους πλέον ενεργούς συντελεστές των ανθρώπινων πράξεων (άρα και των εγκλημάτων), μεταβάλλονται μάλλον βραδέως, κατά τόπον και χρόνον, εν σχέσει προς τις ιδέες.

V

Συμπερασματικῶς πρέπει να ποῦμε ότι για τις πέντε κατηγορίες εγκληματιών συμφώνως προς τή γνωστή υποδιαίρεση του Ferrgi, (βλ. Ferrgi, Pirritto penale ed an tidologia εις τὰ Arch di psich Is. 747 (1880), (παράφρονες εγκληματίες, εκ γενετής, εκ συνηθείας, εκ περιστάσεως και εκ πάθους), οί κοινωνικοί παράγοντες παίζουν με γαλύτερο ρόλο από τους βιολογικούς τοιοῦτους και τελικῶς υπερισχύουν στους εκ περιστάσεως εγκληματίες (βλ. Ferrgi, ένθ' άνωτ. σ. 164), που είναι και οί πολυπληθέστεροι και άποτελοῦν την συνήθη μορφή εγκληματικότητας. Για τους άνωτέρω λόγους πιστεύουμε άπολύτως ότι σ' ένα καλύτερο κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον στο όποιο θα έχουν έξασφαλισθῆ κατά τὸ

Συνέχεια στην 3η σελ.

ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ απ' την 1η σελ.

σταθμίσουν ζημιά της άλλης έκμετάλευσης-βιομηχανίας άλλου μέτρου που να μη φέρνει κέρδος το κρασί, ή ακόμα ακόμα να φέρνει καιζημιά γεωργικό προϊόν. Η αδυναμία ελέγχου στα κέρδη ή και η καλύτερη, με γνωστές ικανότητες σε κάτι τέτια Μεσενικολίτες διαχειριστάς, διαχείρηση, προαγωγή της ποιότητας και προώθηση των πωλήσεων και σα συνέχεια τα κέρδη θάνα συμπεριφέρωτερα στους άμπελοργούς-συνεταιρικούς την ίδρυση ξεχωριστής ιδιοκτητού οίνοποιίας.

Η επίσπευση της ίδρυσης του έργοστασιού επιβάλλεται και για τον λόγον ότι δόθηκε μικρή μόνο προθεσμία—μέχρι τέλους του 1984—ή επιδότηση (δωρεάν χορήγηση κεφαλαίων ίδρυσης) σε ποσοστό 50%, δηλ. τα μισά απ' όσα χρειάζονται για την ίδρυση της νέας βιομηχανίας από την ΕΟΚ.

Παράλληλα το ελληνικό κράτος επιδοτεί τις άνωτέρω νεοιδρυόμενες βιομηχανίες με έπενδυτικά κεφάλαια σε ποσοστό 20%. Έτσι έχουμε σύνολο δωρεάς το 70% των απαιτουμένων δια την έπένδυση κεφαλαίων.

Ευκαιρία λοιπόν να έπωφεληθούμε την έκτακτη δωρεά της ΕΟΚ και του Έλληνικού κράτους, διότι αυτή θα διακοπή μετά παρέλευση δύο χρόνων. Είναι ευκαιρία την οποίαν μετά βεβαιότητας δεν θα έχουμε στο μέλλον, αν αφήσουμε να περάσουν άπρακτα τα δυο προσεχή χρόνια. Άλλωστε δεν είμαστε και τόσο πλούσιοι για να περιφρονήσουμε μία τόσο μεγάλη δωρεά.

Μετά του Οίνοποιείου πρέπει απαραίτητα να προτείνομε την ίδρυση και ένα τμήμα στη βιομηχανία έξωπλισμένου με ειδικά όλλανδικής κατασκευής μηχανήματα προς συμπύκνωση του μούστου από άλλες ποικιλίες σταφύλια, δια την έπεξεργασίαν—έκμετάλλευσίν του σε βιομηχανική κλίμακα. Αντί δηλαδή της οίνοποιήσεως των ποικιλιών μοσχάτου, κέρινου, πατήκι, ροζακί, ζαχαροκοκκινούδι κλπ., ο χυμός-μούστος των άνωτέρω ποικιλιών με μικρή πίεση να παθαίνουν συμπύκνωση χωρίς νερό, εν κενώ, ως λέγεται χωρίς να βράζεται, ώστε να απομένει αναλώσιμο το ώραίο φυσικό άρωμα του νωπού σταφυλιού ή θα άρωματίζεται τεχνητώς με το άρωμα γεράνιον-άρμπαρρόριζα, όπως άρωματίζουν οι άμπελοργοί της Άττικής την ποικιλία «σαββατιανό» ή κέρινο πετιμέζι, που δεν έχει άρωμα.

Ο συμπυκνωμένος αυτός χυμός θα μπορεί να καταναλωθεί και ως αναψυκτικόν, κυρίως όμως θα καταναλώνεται στην παραδοσιακή σπιτική ζαχαροπλαστική (ρετζέλια, σύκα, κυδώνια μουστωμένα, μουσταλευριά και ποικιλία από άλλα εύγευστότατα παραδοσιακά γλυκίσματα). Ο συμπυκνωμένος χυμός και τα παραδοσιακά γλυκίσματα, θα προτιμώνται όχι μόνον από τους καταγομένους από άμπελοργικές περιοχές που κατοικούν στις πόλεις, αλλά από όλον τον πληθυσμόν των αστικών κέντρων. Επίσης ο συμπυκνωμένος χυμός, μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην βιοτεχνική ζαχαροπλαστική, μπορεί δε και στην βιομηχανική (κουλουροποιίαν, χαλβαδοποιίαν, λουκουμοποιίαν, σοκολατοποιίαν κλπ.).

Η ΔΩΡΕΑ των 70% του απαιτουμένου κόστους κατασκευής δεν επιτρέπει δισταγμούς, ούτε συγχωρεί αναβολήν ή καθυστέρησιν.

«ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»

Μηνιαία έκδοση
Ένώσεως Μεσενικολιτών
Στην υπηρεσία των συμφερόντων
του τώως Δήμου Νεβρόπολης

Διευθυντής και Υπεύθυνος
σύμφωνα με το νόμο
ΣΩΤ. Ι. ΑΔΑΜΟΣ
Λυκούργου 10 — ΤΤ. 111

Ετήσιες συνδρομές δρχ.
Σύλλογοι—Όργ./σμοί 500
Ιδιωτών 200

Υπεύθυνος τυπογραφείου:
Κώστας Δ. Σδρόλιας
Ι. Δροσοπούλου 111
Τηλ. 8653081 - 8640403

ΣΤΕΙΛΑ- ΤΕ ΤΗΝ

**Συνδρομή σας ;
στη
« Νεβρό-
πολη » ;**

**Στο
Σύλληγο
του
χωριού
σας ;**

Η "ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ," ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

ΤΟ τραγούδι του Ρίτσου «Ρωμιόςυνη», που μελοποιήθηκε από το δημοφιλέστατο συνθέτη μας Μίκη Θεοδωράκη, βρίσκονταν στα δύσκολα χρόνια, που ο λαός και ιδιαίτερα η φοιτητική νεολαία στα Πανεπιστήμια και το Πολυτεχνείο κατά τη διάρκεια της χούντας, αγωνίζονταν για λευτεριά και Δημοκρατία, στα χείλη του λαού. Είναι ένα τραγούδι λαϊκότατο και καταξιωμένο από τον ίδιο το λαό και τη νεολαία του, άπηχει τους πόθους και την άγωγία του βασανισμένου λαού μας, που αγωνίζεται για ένα καλύτερο, για ένα φωτεινότερο μέλλον. Είναι ένα τραγούδι, που το αγάπησε ο λαός μας και το εκλεισε βαθειά μέσα στην ψυχή του. Γι' αυτό κι' ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος είναι σήμερα ο κορυφαίος ποιητής της Ελλάδας, ο αγαπημένος ποιητής της εργαζόμενης και της σπουδάζουσας νεολαίας μας, αλλά και ο λάκερου του ελληνικού λαού.

Η σύνταξη.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

«Θεσσαλικά Χρονικά».

Περιοδική έκδοση της Ιστορικής και Λαογραφικής Έταιρίας των Θεσσαλών. Αθήνα, 1982. Κυκλοφόρησε ο ΙΔ' Τόμος 1981—1982, που αφιερώνεται στη Θεσσαλία για τα εκατοντάχρονα της ελευθερίας της (1881—1981). Δημοσιεύουν εργασίες, μελέτες, όμιλίες κλπ., Θεσσαλοί ιστορικοί, λαογράφοι, νομικοί, οικονομολόγοι, λογοτέχνες που αναφέρονται στα πριν από την ένωση της Θεσσαλίας συμβάντα, στο χρονικό της πραγματοποιήσεως της ενώσεως (18 Αύγ.—Δεκέμρ. 1881), στην 100χρονη οικονομική ανάπτυξη του Βόλου, στη νεοελληνική Θεσσαλία κλπ., το χρονικό των εορταστικών εκδηλώσεων για την εκατονταετία των ελευθερίων της Θεσσαλίας, στην Αθήνα και στις Θεσσαλικές πόλεις, βιβλιοκρισίες των Καραμανόλη και Αλεξάκη δ. ψ. και το ΜΗΤΡΩΟ από τα ενεργά μέλη της Έταιρίας. Την έκδοση επιμελήθηκαν οι Νικήτας Ζούμπος έφορος, και Όλγα Πολύζου άναπλ. έφορος του Δ. Σ.

«Το Δέντρο της οικογένειας Σδρόλια», «Πώς έζησα και τι είδα στα 70 μου χρόνια».

Δυό βιβλία του Κώστα Δ. Σδρόλια. «Το Δέντρο της οικογένειας Σδρόλια», ο τίτλος το παρουσιάζει σαν οικογενειακό, αλλά μέσα στο βιβλίο ο άναγνώστης, στην ιστοριούλα που έγραψε... ο κάθε μικρός-λαϊκός ήρωας! θα βρει γεγονότα ιστορικά, ήθη-έθιμα, άγροτικά, Συνεταιριστικά, πολεμικά, Έθνικοαντιστασιακά κλπ.

— Στο «Πώς έζησα και τι είδα» στο Α' βιβλίο, που κυκλοφόρησε—τ' άλλα δυό, το μέν Β' στοιχειοθετήθηκε, το Γ' στοιχειοθετείται—ο άναγνώστης θα διαβάσει τα παιγνίδια των παιδιών τα χρόνια εκείνα, ή δυστυχία του λαού που έβγαине μέσα απ' την άμορφσιά, ή έπιθυμία των γονιών να μάθουν τα παιδιά τους πέντε κλούτσες γράματα, ή έπιβουλή και οι συνέπειες του θεσμού της έμμεσης φορολογίας του ΔΟΕ απ' τις μεγάλες Δυνάμεις κλπ. κλπ. Ο Κ. Δ. Σδρόλιας γενήθηκε στα Κανάλια. Άσχολήθηκε με τη γεωργία και την τυπογραφία που τη μάθαινε απ' το 1926, από τότε που έβγαине απ' τα σπάργανα.

Το χέρι τους είναι κολλημένο στο ντουφέκι, το ντουφέκι είναι συνέχεια του χεριού τους. το χέρι τους είναι συνέχεια της ψυχής τους — έχουν στα χείλια τους άπάνου το θυμό κ' έχουνε τον καημό βαθιά-βαθιά στα μάτια τους σαν ένα άστέρι σε μια γούβα άλάτι.

Όταν σφίγγουν το χέρι ο ήλιος είναι βέβαιος για τον κόσμο,

όταν χαμογελάνε ένα μικρό χελιδόνη φεύγει μες απ' τ' άγρια-γένεια τους,

όταν κοιμούνται δώδεκα άστρα πέφτουν απ' τις άδειες τσέπες τους,

όταν σκοτώνονται ή ζωή τραβάει την άνηφόρα με σημαίες και με ταμπούρα.

Τόσα χρόνια όλοι πεινάνε, όλοι διψάνε, όλοι σκοτώνονται

πολιορημένοι από στεριά και θάλασσα

έφαγε ή κάψα τα χωράφια τους κ' ή άρμύρα πότισε τα σπίτια τους,

ο άγέρας έρριξε τις πόρτες τους και τις λίγες πασχάλιες της πλατείας,

άπό τις τρύπες του πανωφοριού τους μπαινοβγαίνει ο θάνατος,

ή γλώσσα τους είναι στυφή σαν το κυπαρισσόμηλο πέθαναν τα σκυλιά τους τυλιγμένα στον ίσκιο τους ή βροχή χτυπάει στα κόκκαλά τους.

Πάνου στα καρσούλια πετρωμένοι καπνίζουν τη σβουριά και τη νύχτα

βιγλίζοντας το μανιασμένο πέλαγο όπου βούλιαξε το σπασμένο κατάρτι του φεγγαριού.

Το φωμί σώθηκε, τα βόλια σώθηκαν,

τώρα γεμίζουν τα κανόνια τους μόνο με την καρδιά τους.

Τόσα χρόνια πολιορημένοι από στεριά και θάλασσα,

όλοι πεινάνε, όλοι σκοτώνονται και κανένας δεν πέθανε —

πάνου στα καρσούλια λάμπουνε τα μάτια τους, μια μεγάλη σημαία, μια μεγάλη φωτιά κατακόκκινη

και κάθε άγνη χιλιάδες περιστέρια φεύγουν απ' τα χέρια τους

για τις τέσσερις πόρτες του ορίζοντα.

Τράβηξαν ολόγυια στην άγνη με την άκαταδεξιά του ανθρώπου που πεινάει,

μέσα στ' ασάλεντα μάτια τους είχε πήξει ένα άστρο, στον ώμο τους κουβάλαγαν το λαβωμένο καλοκαιρί.

Άπό δω πέρασε ο στρατός με τα φλάμπουρα κατάσαρκα,

με το πείσμα δαγκωμένο στα δόντια τους σαν άγουρο γκόρτσι,

Δέντρο το δέντρο, πέτρα-πέτρα πέρασαν τον κόσμο, μ' άγκάθια προσκεφάλι πέρασαν τον ύπνο.

Φέγγαν τη ζωή στα δυό στεγνά τους χέρια σαν ποτάμι.

Σε κάθε βήμα κέρδιζαν μια όργια ούρανό — για να τον δώσουν.

Πάνου στα καρσούλια πέτρωσαν σαν τα καραλιασμένα δέντρα,

κι όταν χορεύαν στην πλατεία, μέσα στα σπίτια τρέμαν τα ταβάνια

και κουνουνίζανε τα γυαλιά στα ράφια.

Ά, τι τραγούδι τράντοξε τα κορφοβούνια — ανάμεσα στα γόνατά τους κράταγαν το σκουτέλι

του φεγγαριού και δειπνούσαν,

και σπάγαν το άχ μέσα στα φυλλοκάρδια τους σα ράσπαγαν μια ψείρα ανάμεσα στα δυό χοντρά τους νύχια.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 5η σελ.

‘Η αλήθεια για τή Μικρασιατική καταστροφή

ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ

ή επέτειος του Κιλελέρ

2

(ἀπ' τὸ προηγούμενο)

‘Υπάρχουν κι’ άλλα γεγονότα πὸ ἀποκαλύπτουν τὸν πραγματικὸ χαρακτῆρα τῆς ἐκστρατείας :

‘Όταν τὸ κεμαλικὸ κίνημα ἀνδράσθηκε καὶ ἀνέλαβε τὴν υπεράσπιση τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀκεραιότητας τῆς Τουρκίας, τότε πιά ὁ πραγματικὸς χαρακτῆρας τῆς Μικρασιατικῆς ‘Εκστρατείας δὲν ἄφησε καμιὰ ἀμφιβολία. Ἀπὸ τῆ μιά μεριά, ἐπρόκειτο γιά μιά ἀπροκάλυπτη ἀγγυοελληνική ἐπέμβαση, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη γιά ἀγῶνα τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικό, ἐνάν τ ι α στήν ξενική κατοχή.

‘Η Μικρασιατική ‘Εκστρατεία, εἶχε τὸ χαρακτῆρα τυχοδιωκτικὸ πολέμου. Μάλιστα μπορούμε νὰ ποῦμε, ὅτι ἦταν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καταδικασμένη σὲ σίγουρη ἀποτυχία. Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ βγαίνει ἀπὸ τὰ ἐξῆς δεδομένα :

α. ‘Η ‘Ελλάδα ξεκίνησε ἕναν πόλεμο γιά τὴν ὑποστήριξη ξένων συμφερόντων, ἀλλὰ τὸ βάρος τοῦ πολέμου τὸ σήμωσε μόνη της. Οἱ σύμμαχοι τῆς ‘Αννάντ, ἀκόμα καὶ ἡ ἴδια ἡ ‘Αγγλία, ὁ κύριος ὑποκινητὴς τῆς Μικρασιατικῆς ‘Εκστρατείας, δὲν ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἔλθουν σὲ ἀπευθείας πολεμική σύγκρουση μὲ τοὺς Τούρκους. Ἄφρασαν τὴν ‘Ελλάδα νὰ βγάλει μόνη της τὰ κάρβουνα ἀπὸ τῆ φωαλιά.

β. ‘Η Γαλλία καὶ ἡ ‘Ιταλία ἀντιμετώπισαν μὲ ἀπροκάλυπτη ἐχθρότητα τὴν παρουσία καὶ τὶς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ στή Μικρά ‘Ασία. ‘Η πρώτη γιατί πίσω ἀπὸ τοὺς ‘Ελληνες, ἐβλεπε τὴν ‘Αγγλία, πὸν τὰ σχέδιά της ἐβάζαν σὲ ἀμεσοκίνδυνο τὰ γαλλικά συμφέροντα στήν Τουρκία, ἡ δεύτερη γιατί ἤθελε τὴ Σμύρνη γιά λογαριασμό της. ‘Η ἔνταση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ξένων εἶχε σάν ἀποτέλεσμα νὰ χειροτερέσει ἡ στρατιωτικὴ θέση τῆς ‘Ελλάδας! Σὲ μιά πρώτη φάση (ἀρχὲς τοῦ 1920), τὰ γαλλικά στρατεύματα πὸν στάθμευαν στήν Κιλικία, ὑπόγραψαν συμφωνία ἀνακωχῆς μὲ τὸν Κεμάλ καὶ στή συνέχεια ἀποσύρθηκαν. Τὰ στρατεύματά της ἀπόσυρε καὶ ἡ ‘Ιταλία ἀπὸ τὴ Νοτιοδυτικὴ Τουρκία. Αὐτὸ ἐπέτρεπε στὸν Κεμάλ νὰ συγκεντρώσει περισσότερες δυνάμεις ἐναντίον τῶν ‘Ελλήνων. Στὴ συνέχεια (20 ‘Οκτώβρη 1921), ἡ Γαλλία ὑπόγραψε στήν ‘Αγκυρα συμφωνία εἰρήνης μὲ τὸν Κεμάλ, οὐσιαστικά, ἦταν καὶ συνθήκη συμμάχιας. Μὲ τὴ συμφωνία αὐτὴ ἡ Γαλλία παραιτήθηκε ἀπὸ κάθε ἐδαφικὴ διεκδίκηση ἐπὶ τῆς Τουρκίας, παρέδωσε μεγάλη ποσότητα ὀπλων στὸν κεμαλικὸ στρατὸ, παρέχοντάς του ταυτόχρονα καὶ διευκολύνσεις ἀνεφοδιασμοῦ. Πολεμικὰ φέδια ἔδινε στήν Τουρκία καὶ ἡ ‘Ιταλία. Σοβαρὸ ρόλο στήν ἐνίσχυση τῶν θέσεων τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος τῶν Τούρκων ἐπαίξε ἡ ὑποστήριξη πὸν εἶχε ἀπὸ τὴ Σοβιετικὴ ‘Ρωσία. ‘Η Σοβιετικὴ κυβέρνηση καὶ ὁ ἴδιος ὁ Λένιν πὸν χαρακτήρισαν τὸ διαμελισμὸ τῆς Τουρκίας σάν «ληλασία», βοήθησαν τὸν τουρκικὸ λαὸ στὸν ἀγῶνα του. ‘Ετσι, στὶς 16 τοῦ Μάρνη τοῦ 1921 ὑπογράφηκε στή Μόσχα ἡ τουρκσοβιετικὴ συμφωνία φιλίας καὶ ἀλληλοβοήθειας.

‘Όλα αὐτὰ τὰ γεγονότα εἰ-

χαν δημιουργήσει εὐνοϊκὸ συσχετισμὸ δυνάμεων ὑπὲρ τοῦ κεμαλικὸ κινήματος.

γ. ‘Ο ἑλληνικὸς στρατὸς βρισκόταν σὲ πολὺ ἄσχημη κατάσταση γιά πολλοὺς λόγους. ‘Ηταν ἐξαντλημένο ἀπὸ τοὺς δεκάχρονους πολέμους (Βαλκανικοὶ 1912-1913, πόλεμος 1914-1918. Οὐκρανική ‘Εκστρατεία 1919). Στὴν πλειοψηφία του, ὅμως, καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαός, δὲν ἤθελε αὐτὸ τὸν πόλεμο καὶ, μὲ μεγάλη δυσφορία, ὑπόμεινε τὴν μακρόχρονη παραμονὴ του στὸ μικρασιατικὸ μέτωπο. ‘Ετσι ἐξηγοῦνται οἱ ἐνενήντα χιλιάδες ἀνυπόταχτοι ἢ καὶ λιποτάχτες. ‘Ο ἑλληνικὸς στρατὸς εἶχε στερηθεῖ πολλὰ ἱκανὰ στελέχη λόγω τῶν μακροχρόνιων πολέμων καὶ τῶν ἐγκαταρτίσεων πὸν ἔγιναν στὰ πλαίσια τῶν ἀντεκδικήσεων ἀνάμεσα σὲ ὀπαδοὺς τοῦ βενιζελισμοῦ καὶ τοῦ μοναρχισμοῦ. Ἀπὸ ἀποψη ἐξοπλισμοῦ, ἡ κατάσταση ἦταν χειρότερη. ‘Η ἴδια ἡ ‘Αγγλία ἀρνήθηκε νὰ δώσει δάνειο πὸν ζήτησε ἡ κυβέρνηση τοῦ Γούναρη γιά νὰ ἐξασφαλίσει ἐπάρκεια ἐξοπλισμῶν.

‘Ενῶ οἱ παραπάνω παράγοντες προδίκαιζαν τὴν ἀποτυχία τῆς ἐκστρατείας, ἡ τυχοδιωκτικὴ πολιτικὴ τῆς ὀλιγαρχίας συνεχίζονταν πρᾶγμα πὸν κατέληξε στήν πιὸ αἱματηρὴ τραγωδία τῆς νεότερης ἱστορίας τοῦ τόπου.

Οἱ εὐθύνες τῆς ἀρχουσας τάξης ὀ ἀποδειχθῶν ἐγκληματικὲς ἀν παραθέσουμε ὀρισμένα γεγονότα ἀκόμη πὸν δείχνουν, ὅτι ἦταν δυνατό ν’ ἀποτραπῆ ἡ καταστροφὴ καὶ νὰ βρεθεῖ μιά λύση πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ.

Στὶς βουλευτικὲς ἐκλογὲς τοῦ Νοέμβρη τοῦ 1920, οἱ μοναρχικοὶ, ἐκμεταλλευόμενοι τὸν πόθο τοῦ λαοῦ γιά τὸ σταμάτημα τῆς Μικρασιατικῆς ‘Εκστρατείας κατέβηκαν μὲ τὸ σύνθημα τῆς εἰρήνης. ‘Όταν, ὅμως, κέρδισαν τὶς ἐκλογὲς ἀθήρησαν τὶς διακηρῦξεις τους, ἐξαπάτησαν τὸ λαὸ καὶ συνέχισαν τὸν πόλεμο.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ, ὅτι στή διασυμμαχικὴ Διάσκεψη τοῦ Λονδίνου (Μάρτης 1921), πὸν συνηλθε γιά νὰ βρεθεῖ μιά λύση σταματήματος τοῦ πολέμου προτάθηκαν στήν ‘Ελλάδα ὀρισμένοι ὀροι. ‘Η ‘Ελληνικὴ κυβέρνηση θὰ μπορούσε νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὶς προτάσεις τῆς Διάσκεψης γιά νὰ βάλει τέρμα στήν ἐκστρατεία τῆς Μικρᾶς ‘Ασίας. ‘Ομως, στὰ παρρασκήνια τῆς Διάσκεψης ὁ Λούδ Τζώρτζς συμβούλεψε τὸν ἑλληνα πρωθυπουργὸ Γούναρη νὰ συνεχίσει τὸν πόλεμο γιὰ νὰ ἐπιβάλλει στὸ ἀκέραιο τὸς ὀρους τῆς Συνθήκης τῶν Σερβίων πὸν εὐνοοῦσαν τὰ ἀγγλικά συμφέροντα. ‘Ο Γούναρης ἀκούουθησε τὶς ὑποδείξεις τῶν ‘Αγγλων τυφλὰ ὀπως ὀ προκατόχος του Βενιζέλος. ‘Ετσι, χάθηκε μιά εὐκαιρία γιά τὴν ἀποτροπὴ τῆς καταστροφῆς.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1922, δόθηκε ἀκόμα μιά εὐκαιρία στήν ἑλληνικὴν κυβέρνηση γιά εἰρηνική διευθέτηση τῆς σύρραξης :

‘Απεσταλμένος τῆς σοβιετικῆς κυβέρνησης ἦλθε στήν ‘Ελλάδα καὶ ἔκανε προτάσεις στήν κυβέρνηση πὸν μεταβίβασε μὲσω τοῦ Γ. Κορδάτου. Οἱ προτάσεις ἐκείνης ἀπόβλεπαν στὸ νὰ βοηθήσουν τὴν ‘Ελλάδα νὰ βγεῖ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο, στήν εἰρήνευση τῆς περιοχῆς καὶ στήν ἐξασφάλιση τῶν δικαιωμάτων τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Μικρᾶς ‘Ασίας.

ἀξιοποίηση ἡ τυφλωμένη ἀπὸ τὴ «Μεγάλῃ Ἰδέα» κυβερνηση τῶν μοναρχικῶν.

Τέλος, τὸ Μάρτη τοῦ 1922, ἡ Συμμαχικὴ Διάσκεψη τοῦ Παρισιοῦ κατέληξε σ τοὺς ἐξῆς ὀρους γιά τὸν τερματισμὸ τοῦ πολέμου : Εἰρηνικὴ ἀποχώρηση τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τὴ Μικρὰ ‘Ασία σὲ διάστημα τεσσάρων μηνῶν, συνοριακὴ γραμμὴ στὴ Θράκη μὲ τρόπο ὄστε ἡ Ραιδεστός νὰ περιέλθει στήν Τουρκία καὶ ἡ ‘Ανδριανούπολη στήν ‘Ελλάδα. Οἱ ὀροι αὐτοὶ εἶχαν τὴν ἴδια τύχη. Δὲν ἔγιναν δεκτοὶ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνηση. ‘Ο δρόμος πὸν διάλαξε ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνηση ὀδηγοῦσε στήν καταστροφή.

Σάν ἀποτέλεσμα τῆς δουλικῆς ὑποταγῆς τῆς ἑλληνικῆς ὀλιγαρχίας στὰ κελεύσματα τῶν ξένων ἀκούουθησαν κι’ ἄλλες καταστροφές : Βασιλομεταξικὴ δικτατορία, ἐνοπλὴ ἐπέμβαση τῶν ‘Αγγλων τὸ 1944, ‘Αμερικανικὴ ἐπέμβαση, Ν. Α. Τ. Ο. καὶ βάσεις, Κυπριακὴ τραγωδία. Εἶναι ὀ μακρὸς κατάλογος.

Στὴν ἐξηντάχρονη ἐπέτειο τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ὀ θλιβερός ἀπολογισμὸς τῆς πολιτικῆς τῆς ἀρχουσας τάξης ἔρχεται αὐθόρμητα στὴ σκέψη τοῦ λαοῦ. Καὶ τὸ δίδαγμα πὸν βγάζει δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ ἔνταση τῆς πάλης τοῦ γιά τὴν ὀριστικὴ ἀπαλλαγὴ τοῦ τυπου ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ξένης ἐξάρτησης.

Τ. Α.

ΓΥΡῸ ΑΠ’ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπ’ τὴν 1η σελ.

Γιορτάστηκε καὶ φέτος ἡ ἐπέτειος τοῦ Κιλελέρ μ’ ἐπισημότητα, ἀφού τὶς γιορταστικὲς ἐκδηλώσεις τίμησε ὀ πρωθυπουργὸς ‘Ανδρέας Παπανδρέου, ἀντιπροσωπεῖες κομμάτων, πολλὰ μέλη τοῦ ‘Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ χιλιάδες ἐγρότες ἀπ’ ὀλάκερο τὸ Θεσσαλικὸ κάμπο. Οἱ ὀμιλητὲς ἀναφέρθηκαν σ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς θυσίες τῆς ἀγροτιάς ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα μας μὲχρι σήμερα καὶ τόνισαν ὅτι ὀ ἀγροτικὸς κόσμος τῆς χώρας μας εἶναι αὐτὸς πὸν ἀποτελεῖ τὸν κορμὸ τοῦ ἔθνους καὶ ὅτι σ’ αὐτὸν καὶ τὴν ἐργατικὴν συνρίζεται ἡ εἰρήνη, γιὰ τὶ χωρίς αὐτὴ οὔτε δημοκρατία οὔτε σοσιαλισμὸ δὲ θὰ μπορέσουμε νὰ θεμελιώσουμε στὴ χώρα μας.

Μιλώντας στὴ μεγαλειώδη συγκέντρωση τοῦ Κιλελέρ ὀ πρωθυπουργὸς ἀναφέρθηκε καὶ σ τὸ θέμα τῶν τσιφλικιῶν καὶ ὑπογράμμισε ὀτι ἡ Κυβέρνηση παραμένει ἀκλόνητη στὴν πορεία της γιά παράδοση τῶν τσιφλικιῶν σ τοὺς ἀκτῆμονες ἀγρότες τῆς πατρίδας μας». Δῆλωσε ἀκόμα σ τὸ βαρυσήμαντο λόγο του ὅτι θὰ ἱδρυθεῖ στὴ Θεσσαλία Διεθνὲς Κέντρο ‘Ανωτάτων Μεσογειακῶν Γεωπονικῶν Σπουδῶν γιά ὀλη τὴ Μεσόγειο. Θὰ ἱδρυθεῖ μὲ προσφορά τῆς ‘Αγροτικῆς Τράπεζας ‘Ιστορικὸ Μουσεῖο μὲ ἐνθυμήματα τῶν ἀγροτῶν στὴ μάχη τους ἐναντία σ τοὺς τσιφλικιάδες καὶ ὅτι θὰ ἱδρυθεῖ Πανεπιστήμιο στὴ Θεσσαλία».

‘Η σύνταξη

ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΟΙ ΑΝΑΤΙΜΗΣΕΙΣ

‘Ο κλάδος τῶν λιπασμάτων πρέπει νὰ ἐθνικοποιηθεῖ

‘Η σημασία τῆς ἐθνικοποίησης τοῦ κλάδου τῶν λιπασμάτων γίνεται περισσότερο ἀπὸ πρὶν φανερὴ, μὲτὰ τὴν ὑπερβολικὴ —τουλάχιστον— ἀνατίμηση τῶν λιπασμάτων κατὰ 40%. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι τὸ αἶτημα τῆς ἐθνικοποίησης τοῦ κλάδου αὐτοῦ, κερδίζει μὲ ἀρκετὰ γρήγρους ρυθμοὺς ἔδαφος, πρῶτα ἀπ’ ὀλα μὲσα σ τὸ ἀγροτικὸ κίνημα.

‘Ηδη, ὀ ‘Αγροτικὸς Σὺλλογος τοῦ νομοῦ Ροδόπης, μὲ τηλεγράφημά του πρὸς τὸν πρωθυπουργὸ καὶ τοὺς ὑπουργοὺς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν διαμαρτύρεται ἔντονα γιά τὴν αὐξηση τῆς τιμῆς τῶν λιπασμάτων καὶ ζητᾶ νὰ προχωρήσει ἡ κυβέρνηση στὴν ἐθνικοποίηση τῶν λιπασμάτων. ‘Ακόμη, ἀπὸ τὴν Κομοτηνὴ ἐκφράζουν τὶς διαμαρτυρίες τους μὲ ἀνάλογα τηλεγραφήματα οἱ πιστωτικοὶ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ τῶν χωριῶν Μικρὸ Κρανοβούνη, Μεγάλο Κρανοβούνη, Μεσοῦνη, Πόρπη καὶ ‘Υφαντά.

Τὴν ἀγανάκτηση τῆς ἀγροτιάς τῆς Μεσσηνίας ἐκφράζει ἡ ‘Ομοσπονδία τῶν ‘Αγροτικῶν Συλλόγων τῆς Μεσσηνίας, μὲ τηλεγράφημα τῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν βουλή.

‘Ανάστατη εἶναι καὶ ἡ ἀγροτιά τῆς Κρήτης μὲ ἐγγράφο της πὸν στάλθηκε στὸν ὑπουργὸ Γεωργίας κ. Σημίτη, ἡ ‘Ομοσπονδία ‘Αγροτικῶν Συλλόγων τοῦ νομοῦ ‘Ηρακλείου, ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ ἀνατίμηση πὸν ἐπιβλήθηκε στὰ λιπάσματα «ὀδηγεῖ ἀναπόφευκτα στὴν αὐξηση τοῦ κόστους παραγωγῆς τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, στὴ μείωση τῶν ἐξαγωγῶν ἐξαιτίας τῆς ἑλλείψεως ἀνταγωνιστικότητας καὶ στὴ μείωση τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀγροτῶν». ‘Η

‘Ομοσπονδία χαρακτηρίζει ἀδικαιολόγητη τὴν ἀνατίμηση αὐτῆ, καὶ ρωτᾶ:

« Μήπως ὑπάρχουν ξένα κέντρα ἀποφάσεων, πὸν δεσμεύουν καὶ τὴν κυβερνητικὴ βούληση κι’ ἐτσι τὴν ἀναγκάζουν νὰ παίρνει μέτρα ἀντίθετα καὶ μὲ τὶς διακηρῦξεις της».

Στὸ ἐγγράφο της ἡ ‘Ομοσπονδία καταλήγει διατυπώνοντας τὴν ἀπόφασή της νὰ ἀγωνιστεῖ μὲ ὀλες τὶς δυνάμεις της γιά νὰ μὴν περάσουν τὰ σχέδια ἐκεῖνα πὸν μειώνουν τὴν ἀνταγωνιστικὴτητα τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, «γιά νὰ μὴν περάσουν τὰ σχέδια ὑπονόμευσης τῆς ἀλλαγῆς»—

Μὲ τηλεγράφημά τους ὀ ‘Αγροτικὸς Σὺλλογος καὶ ὀ Γεωργικὸς Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς ‘Ορμυλίας, ζητοῦν νὰ ἀρθεῖ, νὰ μὴν ἰσχύει ἡ ἀνατίμηση τῶν λιπασμάτων, ὑπογραμμίζοντας ὅτι αὐτὴ ἡ ἀπόφαση τῆς κυβέρνησης εἶναι ἀντίθετη μὲ τὶς διακηρῦξεις της.

‘Αλγεινὴ ἐντύπωση, ἐξάλλου, ἔχει προκαλέσει σ τοὺς παραγωγοὺς ἡ στάση τῆς Α. Τ. Ε., πὸν διαθέτει λιπάσματα πὸν εἶχαν παραχθεῖ πρὶν τὴν ἐξαγγελία τῆς ἀνατίμησης, μὲ τὶς νέες ἀξημένες τιμές, κερδοσκοπώντας. Τὸ Δ. Σ. τῆς ‘Ενώσης Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Λάρισας—Τυρνάβου—‘Αγιάς, μὲ τηλεγράφημα πὸν πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς ‘Εθνικῆς Οἰκονομίας, ‘Εμπορίου καὶ Γεωργίας ζητᾶ νὰ διατεθοῦν τὰ ἀποθέματα λιπασμάτων μὲ τὶς παλιές τιμές καὶ νὰ ἀναθεωρηθεῖ ἡ κυβερνητικὴ ἀπόφαση γιά τὴν ἀνατίμηση τῶν λιπασμάτων, ἀνατίμηση πὸν χαρακτηρίζει «ἀδικὴ καὶ μονόπλευρη» σὲ βάρος τῶν ἐργαζομένων.

ΕΞΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΓΕΝΕΣΙΣ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΠΑΤΕΡΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

Του κ. ΚΩΣΤΑ Ι. ΙΩΑΚΕΙΜ, θεολόγου

Οι Μεγάλοι Πατέρες της Έκκλησίας, όταν αναφέρονται εις τὸν κόσμον τῆς Δημιουργίας, τοποθετοῦν τὴν Κοσμολογίαν εἰς τὰ πλαίσια τῆς Θεολογίας καὶ τῆς ἀνθρωπολογίας. Δὲν θεωροῦν ἄρθρον νὰ ἐξετάζεται ὁ κόσμος αὐτοτελῶς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἀξίαν καθ' ἑαυτὸν, ἀλλ' εἶναι ὄργανον, γυμναστήριον ἀρετῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον, ψυχῶν λογικῶν διδασκαλεῖον καὶ Θεογνωσίας παιδευτήριον (1).

(1) Μ. Βασιλείου εἰς Ἐξαήμερον 1,6.

Οἱ ἀρχαῖοι Φιλόσοφοι ἀποφωρῶντο ἀπὸ ἐντελῶς διάφορον ἀγῆν καὶ φυσικὰ κατέληγον εἰς διάφορα συμπεράσματα. Ἀντιλαμβανόμενοι αὐτὸν ὡς αὐθόπαρκτον ὄντοτητα, ἐξήταζον τὴν κοσμολογίαν αὐτοτελῶς. Κατ' αὐτοὺς ὁ κόσμος εἶχε ἀξίαν καθ' ἑαυτὸν ὑπὸ οἰανδήποτε ἄποψιν, εἴτε τὸν ἐξελεῖν ἄπο αἰωνίαν ὕλην, διὰ τοῦ Νοῦ ὡς οἱ Ἰωάννηδες ἢ διὰ τοῦ Δημιουργοῦ, ὅπως ὁ Πλάτων ἢ διὰ συμπλοκῆς ἀτόμων ὅπως οἱ Ἀτομισταί, εἴτε τὸν ἐθεώρουν προαιωνίως ὑπάρχοντα, καθ' ἑαυτὸν, ὅπως ὁ Ἀριστοτέλης, ἢ δι' ἀπορροῆς ἀπὸ τοῦ Ἐν ὅπως οἱ Νεοπλατωνικοί. Κατὰ ἕνα τρόπον ὅλοι αἱ ἀνωτέρω σχολαὶ σκέψεως τὸν πεπερασμένον κόσμον ἐθεώρουν συναΐδιον μὲ τὸν ἀπειρον Θεὸν καὶ ἐπίσης κατὰ ἕνα τρόπον αὐθόπαρκτον, ἀκόμη καὶ ὅταν τὴν σημερινὴν του μορφὴν ἀπέδιδον εἰς ἐξωτερικὸν παράγοντα.

Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς εἰσάγει εἰς ἕνα κόσμον ριζικῶς διάφορον ἀπὸ τὰς συνήθειες ἐμπειρίας καὶ ἀντιλήψεως μᾶς. Ὑπάρχει ἀπόλυτος ἐξάρτησις ὀλοκληρίου τῆς δημιουργίας

ἀπὸ τὸν δημιουργὸν καὶ ζωοδότην θεὸν Ὀλόκληρος ὁ κόσμος, ἡ ζωὴ καὶ οἱ φυσικοὶ νόμοι εὑρίσκονται εἰς τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς διὰ τῆς παρουσίας του ζωογονεῖ τὰ πάντα καὶ καταξιώνει «τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα». Βασικῶς ἡ δημιουργία καὶ ἡ ἀπολυτρωσις ἐξαρτῶνται ἀπολύτως ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Κυριάρχου Θεοῦ. Ἡ θνητότης, ἡ καταστροφή καὶ τὸ σκότος ἀποτελοῦν τὸν κόσμον τῆς φαντασίας καὶ τῶν εἰδώλων, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται μακρὰν τῆς ζωογόνου παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Ἡ ζωὴ, ἡ ἁρμονία, καὶ τὸ φῶς εἶναι ὁ κόσμος τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ δημιουργηθεὶς κόσμος κινδυνεύει νὰ ἐκμηδενιστῆ καὶ μόνον ἡ παρουσία τοῦ ζωοδότου Θεοῦ ἢ ποτε νὰ τὸν καταστήσει ἀφθαρτον. Αἱ παραστάσεις λοιπὸν αὐταὶ θεμελιώνουν τὴν διδασκαλίαν περὶ τῆς δημιουργίας ἐκ τοῦ μηδενός. Ἡ δὲ διδασκαλία αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν θεμελιώδη προϋπόθεσιν πρὸς ὀρθὴν θεώρησιν τοῦ προβλήματος τοῦ κακοῦ ὑπὸ τὸ πρῶτον τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἐφ' ὅσον τὸ κακὸν πλῆττει κυρίως τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ λοιπὰ δημιουργήματα, εἶναι φανερὸν ὅτι σχετίζεται πρὸς τὴν φύσιν τῆς δημιουργίας. Ἡ θεία ζωὴ εἶναι ὁ παράγων τῆς καταστροφῆς τοῦ κακοῦ, τῆς ἐξαλείψεως τῆς θνητότητος, τῆς παροχής ζωοποιῶν ἐνεργειῶν εἰς ὀλόκληρον τὴν κτῆσιν εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ φωτός ποῦ διαλύει τὸ σκότος. Ὁ Θεὸς, ἡ αἰτία τῆς δημιουργίας, δὲν εἶναι τὸ κακόν, ἀλλὰ ἡ πηγὴ καθεπράγματος καὶ ὑπάρξεως. Τὸ κακὸν εἶναι ὁ ἐκμηδενισμὸς ἢ καλύτερον ὁ κίνδυνος ἐκμηδενισμοῦ κάθε πραγματικό-

τητος. Κακὸν καὶ δημιουργικὴ ἐνέργεια ἀποτελοῦν δύο σαφῶς ἀντιτιθέμενα στοιχεῖα. Ἡ δημιουργικὴ ἐνέργεια παύει καὶ πλουτίζει κάθε πραγματικότητα, ἐνῶ τὸ κακὸν ἀποτελεῖ τὴν συνεχεῖ ἀπειλὴν ἐκμηδενισμοῦ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ὁ Θεός, ὡς αἰτία τοῦ κακοῦ, ἀποκλείεται ἐξ ὀλοκληρίου.

Εἰς τὰ Ἀσκητικά του ὁ Βασίλειος τονίζει ὅτι εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει ἕν φαινόμενον τοῦ ὁποίου τὴν ἀξίαν δὲν δύναται κανεὶς σάφην να παρασιωπήσῃ, ὅτι ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν. Τὸ ἰδιαίτερον ὡς πρὸς αὐτὸν ἐπισημαίνεται διὰ τῆς διαφοροποιήσεως τοῦ τρόπου δημιουργίας του ἀπὸ τῶν λοιπῶν κτισμάτων· ἐκεῖνα ἐδημιουργήθησαν μόνον «λόγῳ» Θεοῦ, ὁ ἄνθρωπος πέραν τοῦ λόγου ἐδημιουργήθη καὶ «χερσὶ» τοῦ Θεοῦ. Τὰ ἄλλα ἐκτίσθησαν, αὐτοὺς διεπλάσθη καὶ εἶναι «θεόπλαστος».

Τὰ βασικότερα γνωρίσματα τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν αὐτὸν Πατέρα εἶναι ἡ ἐλευθερία καὶ ὁ λόγος. Ἡ ἐλευθερία βουλήσεως, ἀποδιδόμενη τόσον εὐστόχως διὰ τοῦ ὄρου αὐτεξούσιου, εἶναι ἡ δύναμις ἢ ὁποῖα δίδει ἀξίαν εἰς τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις, καὶ μάλιστα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκτιμᾷ τὸ ἐξ ἀρετῆς ἐπιτυχανόμενον, ἢ ἀρετὴ δὲ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ αὐτεξούσιου: «Θεῷ αὐτὸ ἡναγκασμένον φίλον, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀρετῆς κατορθούμενον». Ἀρετὴ δὲ ἐκ προαιρέσεως καὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης γίνεται. Προαιρέσις δὲ τῶν ὑφ' ἡμῶν ἡρηται τὸ δὲ ἐφ' ἡμῶν ἐστι τὸ αὐτεξούσιον (2).

(2) Μ. Βασιλείου ὅτι οὐκ ἐστὶ αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός 7.

Ἐπομένως δὲν δύναται κανεὶς νὰ διερωτηθῆ διὰ τὸ ἄνθρωπος δὲν ἐδημιουργήθη οὕτως ὡστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐπιλέξῃ τὸ κακόν, διότι εἰς τὰ λογικὰ κτίσματα δὲν χωρεῖ δουλεία ἀνάγκης. Ἡ λογικὴ κτίσις εἶναι συγχρόνως καὶ προαιρετικὴ καὶ ἐμπρακτος, ἐνῶ ἡ ἄλογος εἶναι ἀπροαίρετος καὶ ἀκίνητος.

Κατὰ τὸν Βασίλειον, ἡ διαγωγή τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται καθ' ὀλοκληρίαν ἀπὸ τὸν ἴδιον. (Πόθεν πονηρὸς ὁ ἄνθρωπος; ἐκ τῆς οἰκείας αὐτοῦ προαιρέσεως. Πόθεν κακὸς ὁ διάβολος; ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας) (3). Ἡ ἀπελευ-

(3) Ἀδύθι 8.

θεωτικὴ δύναμις τοῦ αὐτεξούσιου ὑψώνει τὸν ἄνθρωπον ἐπάνω ἀπὸ τὴν φυσικοκρατικὴν ζωὴν, τὸν καθιστᾷ προσωπικότητα ἰκανὴν νὰ σταθῇ ἐναντι τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ συνανθρώπου.

Ἡ διδασκαλία περὶ αὐτεξούσιου δίδει εἰς ταὺς Χριστιανούς στοχαστὰς ἐξαιρετικὸν ἀνεστῆ δι' ἐρμηνείαν τοῦ κακοῦ, τοῦ πολυθυρήτου προβλήματος ὅπως τὸ χωρητικὸν ἐκ τῆς οὐσίας. Εἰς χωρίον τῆς εἰδικῆς ἐπι τοῦ θέματος ὁμιλίας παρέχεται συνοπτικὴ εἰκὼν τῆς διδασκαλίας ἐπι τοῦ θέματος. Τὸ κακὸν δὲν ἔχει αἴτιον τὸν θεὸν ἀλλ' οὔτε καν ἔχει ἰδιαίτερον ὑπόστασιν, διότι ἡ πονηρία δὲν ὑφίσταται ὡς ἄν ζῶν ἢ ὡς ἄν ἐνουπόστατος οὐσία. (Στέρησις γάρ ἀγαθοῦ ἐστὶ τὸ κακόν). Ὁ ὀφθαλμὸς ἐκτίσθη, ἡ τυφλότης εἶναι ἐπιγέννημα τῆς ἀπωλείας τοῦ

ὀφθαλμοῦ, ὡστε, ἂν οὗτος δὲν ἦτο φθαρτῆς φύσεως δὲν θὰ ὑπεισήρχετο ἢ τυφλότης. Οὕτω καὶ τὸ κακὸν δὲν ὑφίσταται εἰς ἰδιαίτερον ὑπαρξιν. ἀλλ' εἶναι ἐπιγέννημα τῆς τυφλώσεως τῆς ψυχῆς.

Δὲν εἶναι οὔτε ἀγέννητον ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ ἀσεβεῖς, οἱ ὁποῖοι τὴν πονηρὰν φύσιν παρουσιάζουν ὁμοίωμα τῆς ἀγαθῆς φύσεως, ἀφοῦ ἀμφότεραι θὰ ἦσαν ἀναρχοὶ καὶ ἀγέννητοι, οὔτε γεννητὸν διότι, ἂν ὅλα τὰ κτιστὰ προῆλθον ἀπὸ τὸν Θεόν, πῶς τὸ κακὸν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὸ ἀγαθόν;

Ἀπὸ τοῦ χωρίου τοῦτο συνάγεται ὅτι τὸ κακὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι οὔτε ἄκτιστον οὔτε κτιστὸν. Δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄκτιστον, διότι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτῆν, ἂν μὲν ἦτο κατώτερον τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀγαθοῦ θὰ ἐξωντῶντο ὑπ' αὐτῆς καὶ θὰ ἔπαυε νὰ ὑπάρχει, ἂν δὲ ἦτο ἰσότημον, θὰ εὑρίσκετο εἰς διαρκῆ πάλη μὲ αὐτὴν. Θὰ εὑρισκόμεθα τότε εἰς τὸ πεδῖον τῶν δυαρχικῶν συστημάτων τοῦ Μαρτίωνος καὶ τῶν Μανιχαίων, τοὺς ὁποῖους μνημονεύει ρητῶς ὁ Βασίλειος, καὶ παραπλεύρως τῆς φιλοσοφικῆς δυαρχείας. Ἀνητο κτιστὸν, θὰ ὄφειλε τὴν ὑπαρξίν του εἰς τὸν κτίστην, τὸν Θεόν, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβαίνει, διότι πᾶν πρᾶγμα δύναται νὰ προέρχεται μόνον ἀπὸ ὁμογενῆ πηγὴν καὶ ὕχι ἀπὸ ἐναντίαν. Ὅπως δὲν δύναται ἡ ζωὴ νὰ γεννᾷ φάνασον καὶ τὸ φῶς νὰ παράγῃ σκότος καὶ ἡ ὑγεία νὰ προκαλῆ νόσον—ἢ ἀντιστρόφως—οὕτω καὶ ὁ Θεός δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παράγῃ τὸ κακόν.

(Συνεχίζεται)

● Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΤΗΣ 'N, ●

ΗΘΟΣ ΧΡΕΩΦΕΙΛΕΤΟΥ

Μὲ τὸ λουρὶ στὸν πισινὸ, ἔμαθε ὁ Παρασκευᾶς ὅτι, τὸ ἀλφάβητο ἔχει εἴκοσι τέσσαρα γράμματα. Τὸν κάθησαν κάτω, ζορίστηκε, καὶ τελικὰ τάμαθε ὅλα. Μονάχα ἐκεῖνο τὸ ἄτιμο τὸ ψοῦ καὶ τὸ ξοῦ τὸ νενε δυσκολέφανε φοβερὰ!

— Ρε σύ, λέει στὸ δάσκαλο, ἔχει ἄλλα;

— Ὄχι, τοῦ εἶπε, ἡ μάλλον ἔχει καὶ κάτι πνευμάτια.

— Ἐγώ, τοῦ λέει ὁ Παρασκευᾶς, αὐτὰ τὰ ἄτιμα, ἔχω ἄχτι!

— Ἐχει καὶ κάτι τόνους.

— Τί νὰ τοὺς κάνω τοὺς τόνους; Σάματος θὰ ζυγιάσω στὸ λιμάνι.

Τὸ πιὸ ἀγαπημένο μάθημα τοῦ Παρασκευᾶ ἦταν τὸ «διάλειμμα».

Μὲ αὐτὰ τὰ πνευματικὰ ἐφόδια ἀποχαιρέτησε ἀπὸ τὸ χωριό του, τὴν κανούτα, τὴν γκιόσα τὴν κουτσουκέρα, καὶ ἔκοψε λάσπη, γιὰ τὴν πολ.τεια. Καὶ νὰ δεῖς ποῦ ἀνοίξε καὶ μπακάλικο!

Μὰ δυστυχῶς ὅμως, οἱ δουλειές του, ἀρχισαν νὰ μωφλοῦσαν!

Ἀποφάσισε τὸ λοιπὸν, νὰ κλείσει τὸ μπακάλιο. «Καὶ καλὰ ποῦ τόκανε, τὴ φόλα... ΓΙΑΤὶ ΚΑΤὶ Οὐρδες, καὶ ΚΑΤὶ χαλιαμούτσια ἀμφιβόλου προέλευσης τελευταία, ἔγιναν «παραπῶρτσια», γιὰ τὸν ἄλλον κόσμο!

Τὴν πῆρε τὴν ἀπόφαση, νὰ κάνει ἄλλη δουλειά. Καὶ σὰν τὴν πιὸ καλὴ βρῆκε τὴ δουλειά τοῦ «ὕψασματέμπορα».

— Ἄμ' αὐτὴ εἶναι δουλειά, εἶπε. Νὰ γλυτώσω καὶ ἀπὸ «καὶ τὸν σκουροτενεκὲ μὲ τὴν σάλτσα, ποῦ ποτὲ τοῦ δέν μὲ ἄφησε ἀκοφτα τὰ δάχτυλά μου ὁ ἄτιμος σὰν πῆγαινα νὰ τὸν πλώσω. Καὶ μεταξύ μας, μὴν περιμένεται τίποτα καλὸ ἀπὸ τενεκίδες!

Μιὰ καὶ δύο, ἔρχεται στὴν Ἀθήνα. Βρίσκει τῆς ἀποθῆκες ὕψασμάτων, καὶ καταφέρνει ἐκτὸς ἀπὸ τὰ λίγα μετρητὰ ποῦ ἔδωσαν ἄνοιξι μεγάλη πίστωση σὲ

Τοῦ ΣΩΤΗΡΗ ΛΑΔΙΑ

μετρητὰ καὶ σὲ γραμματῆα!

Φορτώθηκαν τὰ ὑψάσματα (τόπια) στὰ φορητὰ!... Καί, νά, ἔβγαλε ὁ Παρασκευᾶς νὰ φιγουρᾶρεῖ πάνω σὲ μιὰ ταμπέλα τεραστῆν διαστάσεων: Ὑψάσματα «Η ΠΓΓΑΙΤΕΡΑ» Παρασκευᾶς Τσουῆρας. Σταμπατωτὸς καὶ ὁ «λέων τῆς Ἀλβανίας» στὴν οὐγία.

Μεγάλα πράματα δηλαδή. Ὅχι παίζουμε!

Ὁ καιρὸς περνοῦσε. Αὐτὴ εἶναι ἡ δουλειὰ αὐτονοῦ τοῦ «καθῆκη» νὰ περνᾶει. Καὶ οἱ πιστωτῆς του δὲν ἔχανε κανένα ἔμβασμα σὲ μετρητὰ, ἀλλὰ καὶ κάμια ἐξόφληση κανενὸς γραμματίου του, ποῦ ὅλα πῆχανε τὸ δρόμο τῆς διαμαρτόρησής! Φῶς φανᾶρει λοιπὸν. Οἱ πιστωτῆς τοῦ Παρασκευᾶ περιμένανε ματαίως! Ὅσπου τελικὰ ἄρχισαν οἱ ἀπειλές. Πρῶτα «δὲ» ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας, σὰν τῆς παρακάτω:

Ἐπιστολὴ πρώτη:

Κατὰ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΤΣΟΥΡΑ

— Πρὶν προβῶμεν δικαστικῶς ἐπιχειροῦμεν ἕνα τελευταῖον διὰ ἀβήμα παρ' ὑμῶν πρὸς ἀποφυγὴν κατασκέσεως, κινήτῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας σας. Σὺν κηλιδώσεως τοῦ δνόματός σας εἰς τὴν ἀγοράν...

Δεύτερη ἐπιστολὴ:

«Ἐὰν δὲν ἀπαντήσητε μέχρι τὴν... τοῦ μηνός, θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἀναθέσωμεν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τῆς δικαιοσύνης!»..

Τρίτη:

«Ἀρμοδίως διετάχθη ἡ ἀποστολὴ κλητῆρων, διὰ γενικὴν κατάσχεσιν».

Παρὰ τῆς ἀλεπάλληλης ἀπειλῆς τῶν πιστωτῶν του, τὸ αὐτὸ τοῦ Παρασκευᾶ δὲν ἴδρωσε. Πῆς καὶ ἔπεσε μικρὸς ἀπὸ τὰ ἄρματα ὁ ἄτιμος.

Μὲ τὰ πολλὰ κάποια μέρα ἀποφάσισε νὰ τοὺς γράφει. Πραγματικὰ νὰ τοὺς γράφει. Ὅχι βέβαια ἐκεῖ ποῦ ξέρετε...

Τὸ παρακάτω γράμμα τοῦ Παρασκευᾶ, θὰ παραμείνει στὰ ἐμπορικὰ χρονικά: **μνημῖον ἀφραλοῦς θρασύτητος καὶ ζαμαν φρουτισμοῦ!**

— Μοῦ φοβερίζετε ὄρε, ὅτι θάρθουν οἱ κλητῆρες. Κοιτᾶτε, μοναχὰ νὰ στείλετε πολλοὺς καὶ νὰ εἶναι καὶ πρῶτ. Πολὺ πρῶτ. **Νὰ μὲ εἰδοῦν τὸ κιρικιδόνι, ἀπὸ κάτω ἀπ' τὸ σεπτόνι, ποῦ κορδώνει καὶ φρουσκώνει καὶ τεντώνει καὶ τεντώνει, νὰ μὲ εἰδοῦν τὸ κιρικιδόνι!**

Αὐτὰ ὄρε ὅσο γιὰ τὰ γραμματῆα. Τώρα ὅσο γιὰ τὰ μετρητὰ (λακωνικὴ ἢ ἀπάντησις):

— Τί σκούζεε ὄρε; **Βερεσέν τὰ ἐλάβαμεν, βερεσέν τὰ ἐδώκαμεν. Ἄμα τὰ μάσωμεν, θὰ τὰ ἐμβάσωμεν!...**

ΠΑΡΑΣΚ. ΤΣΟΥΡΑΣ
Ἐμπουρας

Καὶ γιὰ τὴν ἀντιγραφή:

ΩΤ. ΛΑΔΙΑΣ

Τὰ 10 ἀντιδημοκρατικὰ σημεῖα τοῦ Νομοσχεδίου γιὰ τοὺς Ἀγροτικούς Συλλόγους

Στις 11 Ἰανουαρίου ὁ ὑπουργὸς Γεωργίας κ. Σημίτης κατάθεσε στὴ βουλὴ ἕνα δεύτερο παρόμοιο μὲ τὸ πρῶτο νομοσχέδιο γιὰ τοὺς ἀγροτικούς συλλόγους. Ὅπως εἶναι γνωστὸ τὸ πρῶτο νομοσχέδιο ποὺ εἶχε κατατεθεῖ ἀπ' τὴν κυβέρνηση συνάντησε τὴν ριζικὴ ἀντίθεση τῆς ἀγροτιᾶς καὶ τελικὰ ἀποσύρθηκε.

ἀμένα ποιά εἶναι τὰ βασικὰ ἀντιδημοκρατικὰ σημεῖα τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ βασικώτερη ἀντιδημοκρατικὴ διάταξη εἶναι ἐκείνη (ἄρθρο 14, παράγραφος 8) ποὺ δίνει τὴ δυνατότητα σὲ ἕνα μόνο μέλος τοῦ ἀγροτικοῦ συλλόγου νὰ προσφύγει στὸ δικαστήριό καὶ ἐκεῖνο μὲ τὴ γνωστὴ μέθοδο τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων νὰ ἀναστέλλει κάθε μορφῆς ἀγροτικὴ

κινητοποίηση, ἀκόμα κι ἂν αὐτὴ ἔχει ἀποφασιστεῖ ἀπ' τὸ 99% τῶν μελῶν τοῦ ἀγροτικοῦ συλλόγου. Ἀκόμα μὲ τὸ ἴδιο ἄρθρο ἀφαιρεῖται ἀπ' τὰ Δ.Σ. τῶν ἀγροτικῶν συλλόγων τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίσουν αὐτὰ κινητοποιήσεις, δικαίωμα ἀπαραίτητο ἰδιαίτερα σὲ ἐπείγουσες περιπτώσεις.

Στὸ ἄρθρο 6 ὁρίζεται ὅτι ἀγρότες εἶναι μόνο ὅσοι ἀσκοῦν κατὰ κύριο λόγο τὸ ἐπάγγελμα. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατό νὰ ἀποκλειστοῦν ὁ μπακάλης κι ὁ κουρέας κι ὁ οἰκοδόμος τοῦ χωριοῦ ἢ ἀκόμα κι ἀγρότης ποὺ ἐξαιτίας τοῦ μικροῦ κλήρου ἀναγκάζεται νὰ δουλέψει καὶ σὴν ἐργάτης στὴ γειτονικὴ πόλη;

Στὸ ἄρθρο 2 καθορίζεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς μὲ προεδρικό διάταγμα θὰ ὁρίζει τὰ κριτήρια γιὰ τὸ ποῖός εἶναι καὶ τὸ ποῖός δὲν εἶναι ἀγρότης. Τὸ δικαίωμα αὐτὸ πρέπει νὰ ἀνήκει στοὺς ἴδιους τοὺς ἀγροτικούς συλλόγους, ἐνῶ ἡ ἀφαίρεση τοῦ δημοκρατικοῦ ἐλέγχου ἀπ' τὴ βουλὴ (προεδρικό διάταγμα) εἶναι διάταξη ἀντισυνταγματικὴ.

Σὴν ἐκλογικὸ σύστημα καθορίζεται ἡ ἐνισχυμένη ἀναλογικὴ, (ἄρθρο 18).

Στὸ ἄρθρο 19 δὲν καθορίζεται ὅπως ζητήσε ἡ ΓΕΣΑ ΣΕ νὰ εἶναι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἀγροτικῶν συλλόγων ἐκλεγμένοι καὶ ἀνακλητοὶ ἀπ' τὴς γενικὲς τοὺς συνελεύσεις.

Μὲ τὰ ἄρθρα 4, 6, 9 καὶ 20 ἐπιβάλλεται ἀναγκαστικὴ δομὴ στοὺς ἀγροτικούς συλλόγους, ἐνῶ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι πρόβλημα ποὺ μόνο του τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα πρέπει νὰ λύσει.

Ἀντιδημοκρατικὸ εἶναι νὰ ἀποφασίζουν, ὅπως λέει τὸ ἄρθρο 19, τὰ δικαστήρια γιὰ τὸ ποῖός ὀργανώσεις εἶναι ἀντιπροσωπευτικὲς.

Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση ἀπ' τὸ κράτος ὁδηγεῖ κατὰ κανόνα στὴν ἐνίσχυση τοῦ κρατικοῦ συνδικαλισμοῦ. Ἐνισχύσεις πρέπει νὰ δίνονται μόνον σὲ εἰδικὲς ἐκτακτὲς περιπτώσεις (ἐκδηλώσεις, συνέδρια κ.λ.π.).

Ἡ ἀπαγόρευση (ἄρθρο 16) νὰ ἐκλεγεί καποιος γιὰ τρίτη συνεχῆ θητεία στὸ ἴδιο ὄργανο ἔχει στόχο τὸν ἀποκλεισμὸ καταξιωμένων στελεχῶν τοῦ ἀγροτικοῦ κινήματος.

Τέλος τὸ ἄρθρο 17 δὲν προβλέπει τὴν ἀπλὴ ἀναλογικὴ καὶ τὴ μυστικότητά στὴν ἐκλογὴ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀρραβῶνες

Τὸν Τιμολέοντα Φοῦντα ἀπὸ τὸ Μοσχάτο, ποὺ ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὴν Ζωὴ Βουλενάκη ἀπὸ τὸ Βόλο, τοὺς συγχαιροῦμε καὶ τοὺς εὐχόμαστε καλὰ στέφανα.

Χρῆστος-Ἄννα Φιλίππου

— Ἐπίσης τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Μεσσηνικῶν Ἀθηνῶν, τοὺς συγχαιρεῖ καὶ τοὺς εὐχετε καλὰ στέφανα.

— Ἀρραβωνιάστηκε ὁ Ἀπόστολος Κίμων Χαλκιάς μὲ τὴν καθγήτρια Ἀλέκα Σκούφη ἀπ' τὸ... ἠρωϊκὸ Μορφοβοῦνι.

Τοὺς εὐχόμαστε ἐγκαρδιακά στέφανα.

Γεννήσεις

Ἡ Μαρία Ἀποστόλου Ποδηματὰ σύζυγος Φώτη Κρικέλη, γέννησε στὴν Καρδίτσα κοριτσάκι.

Ἡ Κωνσταντία Γεωργ. Τσιούνη, γέννησε στὴν Ἀθήνα, ἀγοράκι.

Ἐπίσης κοριτσάκι γέννησε

στὴν Ἀθήνα, ἡ Μαριὰννα Γεωργίου Θ. Κρανιά.

Τοὺς ζοῦεις τοὺς εὐχόμαστε νὰ τοὺς ζήσουν καὶ νὰ εὐτυχῆσουν.

Θάνατοι

Πέθανε στὴν Καρδίτσα καὶ κηδεύτηκε στὸν Μεσσηνικόλα ὁ Θωμάς Κων. Τσαγανός ἐτῶν 78.

Ἐπίσης πέθανε στὴ Λάρισα ἀπὸ νοσηλεύονταν καὶ μεταφέρθηκε στὸ χωριό, ὁ δημοφιλέστατος καὶ πάντα ἀστειυόμενος στὸ καφενεῖο Λάμπρος Ἰωακείμ, ἐτῶν 82.

Στὴν Καρδίτσα πέθανε ἡ Ἰσμήνη σύζυγος τοῦ δασκάλου Χρήστου Πανάγου γνωστοῦ συνεργάτου τῆς «Νεβρόπολης» μὲ τὸ ὄνομα «Πολίχνας».

Πέθανε ἐπίσης στὸν Πειραιᾶ καὶ κηδεύτηκε στὸ χωριό μας ὅπου καὶ μεταφέρθηκε ὁ Βασίλειος Γεωργ. Ἡμμέμος ἐτῶν 74.

Τοὺς οἰκείους τοὺς συλλυπούμαστε ἐκ βάθους ψυχῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

10 Θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Συνεταιρισμὸ μας.

Μεσσηνικόλας 28/3/83

Πρὸς

Τὸν κ. Συνεταρισμὸ Ἐνώσεως Συνεταιρισμῶν Καρδίτσας

καταλλήλου καταπολεμησέως τοὺς.

4) Συντήρηση καὶ ἐπέκταση ἀγροτικῶν δρόμων στὴν ἀμπελοφυτευμένη περιοχὴ μας.

5) Ἀνέγερση ἀποθήκης καὶ Σουπερ Μάρκετ ἀπὸ τὸν Συνεταιρισμὸ μὲ τὴν βοήθεια τῆς Ἐνώσεως.

6) Παράδοση στὸν Συνεταιρισμὸ ἢ τὴν Κοινότητα 1.000 περίπου στρέμματα παραλίμνια κοινοτικὴ ἔκταση γιὰ ἐκμετάλλευσή.

7) Τὴν δημιουργία ἐνὸς κέντρου ὑγείας στὴν περιοχὴ τοῦ τέως Δήμου Νεβροπόλεως.

8) Κρατικοποίηση λιπασμάτων καὶ φυτοφαρμάκων.

9) Δημιουργία διακοινοτικοῦ ἰχθυοτροφείου.

10) Ἀρδευση τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὴν ἀναρρυθμιστικὴ Λίμνη Ταυρωποῦ.—

Ἄπαντώντας στὸ ἀριθ. 613/Α.24 ἐγγραφοῦ σας, ὅς γνωρίζουμε τὰ σπουδαιότερα γεωργικά θέματα καὶ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν Συνεταιρισμὸ μας, καὶ τὰ ὁποῖα παρακαλοῦμε νὰ θέσετε αὐτὰ ὑπόψη τῆς ὁμάδας ἐργασίας γιὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἀντιμετώπισή τους.

1) Ἀναγνώριση τοῦ σταφυλιοῦ Μαύρο Μεσσηνικόλα σὴν σταφύλι προελεύσεως.

2) Νὰ δωθοῦν κίνητρα ἀπὸ τὸ Κράτος γιὰ ἀναμπέλωση (μακροπρόθεσμα δάνεια ἐπιδότηση).

3) Ἐπίσκεψη τῶν ἀρμοδίων Γεωπόνων στὴς καλλιεργούμενες περιοχὲς τῶν ἀμπελών κατὰ τὴν περίοδο τῆς προσβολῆς τῶν ἀπὸ ἀσθένειες καὶ σύσταση τῆς ἐγκαίρου καὶ

Ἄ. Πρέεδρος τοῦ Συν/σμοῦ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Ἡ «Νεβρόπολη» καὶ οἱ συνεργάτες του

Ἄσυνεργατος τῆς Ἐφημερίδας κ. Γ. Σκρίμπας μᾶς ἐστειλε μίἀ ἐπιστολή, ὅπου παραπονεῖται ὅτι ἡ συνεργασία του γιὰ τὸ στρατάρχῃ τῆς Ροῦμέλης Γ. Καραϊσκᾶκη διακόπηκε καὶ τὸ κείμενό του λογοκρίθηκε ἀπὸ τὸ διεθυντή τῆς ἐφημερίδας. Γιὰ τὸ πρῶτο παράπονό του τοῦ ἀπαντοῦμε ὅτι ἔχει δικαίωμα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὑπεύθυνος ὁ σημερινὸς διεθυντὴς τῆς «Ν», γιὰ τὸ δεύτερο ὁμῶς νομίζω ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα, γιὰτὶ δὲν εἶναι δυνατό νὰ δε-

χτή ἡ σημερινὴ διεύθυνση τῆς «Ν» ὅτι κ. Παζάνης λογοκρίνει τὸ ἱστορικὴ σημασίας κείμενο τοῦ κ. Σκρίμπας καὶ μάλιστα γιὰ τὸ νικητὴ τῶν Τούρκων στὴν Ἀράχωβα καὶ τὸ Δίστομο καὶ τὸν ἐλευθερωτὴ τῆς Ἀθήνας, τιμημένο τέκνον τῆς Θεσσαλικῆς γῆς, Γεώργιο Καραϊσκᾶκη.

Ἄσ. Σκρίμπας ἂν ἔχει ἀντίγραφο τῆς διακοπείσης συνεργασίας του ἄς μᾶς τὸ στείλει νὰ τὸ δημοσιεύσουμε εὐχαρίστως.

Ἀπὸ τὴς δραστηριότητες τῶν Θεσσαλικῶν Σωματείων τῆς Ἀθῆνας

Νέον Δ. Σ. στὸ Σύλλογο Μοσχάτο (Βλάσδον)

Κατὰ τὴς ἀρχαιρεσίας ποὺ ἐγέναν πρόσφατα στὸ Σύλλογο Μοσχάτου (Βλάσδου), ἐκλέχτηκε τὸ νέο Δ.Σ. ὡς ἀκολουθεῖς :

- Ἀπόστολος Καλογρούλης
- Γιάννης Μιχαηλίδης
- Δημήτρης Δημάκης
- Ἐλένη Ρουσοπούλου
- Κώστας Κωστής

- Πρόεδρος
- Ἀντιπρόεδρος
- Ταμίας
- Μέλος
- »

Ἀναπληρωματικοὶ ἐκλέχτηκαν :

Ἄγλοι Μιχαηλίδου, Στράτος Φασιανός

Ἡ "ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ," ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπ' τὴν 2η σελ.

Ποῖός θὰ σοῦ φέροι τώρα τὸ ζεστὸ καρβέλι μὲς στὴ νύχτα νὰ ταῖσεις τὰ ὄνειρα;

Ποῖός θὰ σταθεῖ στὸν ἴσκιό τῆς ἐλιάς παρὰ μὲ τὸ τσιτζίμι μὴ σπαῖσει τὸ τσιτζίμι,

τώρα ποὺ ὁ ἀσβέστης τοῦ μεσημεριοῦ βάφει τὴ μάντρα ὁλόγυρα τοῦ ὀρίζοντα

σβήνοντας τὰ μεγάλα ἀντρίγια ὀνόματά τους;

Τὸ χῶμα τοῦτο ποὺ μοσκοβολοῦσε τὰ χαράματα, τὸ χῶμα ποὺ εἴτανε δικό τους καὶ δικό μας —

αἶμα τους — πῶς μύριζε τὸ χῶμα — καὶ τώρα πῶς κλειδώσανε τὴν πόρτα τους τ' ἀμπέλια μας,

πῶς λήγνεσε τὸ φῶς-στὴς στέγες καὶ στὰ δέντρα — ποῖός νὰ τὸ πεῖ πῶς βρῖσκονται οἱ μισοὶ κάτου ἀπ' τὸ χῶμα

κ' οἱ ἄλλοι μισοὶ στὰ σίδερα;

Μὲ τόσα φύλλα νὰ σοῦ γνέφει ὁ ἥλιος καλημέρα, μὲ τόσα φλάμπουρα νὰ λάμπει ὁ οὐρανός,

καὶ τοῦτοι μὲς στὰ σίδερα καὶ κεῖνοι μὲς στὸ χῶμα.

Σῶπα, ὅπου νᾶναι θὰ σημᾶνουν οἱ καμπάνες.

Αὐτὸ τὸ χῶμα εἶναι δικό τους καὶ δικό μας.

Κάτου ἀπ' τὸ χῶμα, μὲς στὰ σταυρωμένα χέρια τους κρατᾶνε τῆς καμπάνας τὸ σκοινὶ — προσμένουνε τὴν ὥρα, δὲν κοιμούνται, δὲν πεθαίνουν,

προσμένουν νὰ σημᾶνουν τὴν ἀνάσταση. Τοῦτο τὸ χῶμα εἶναι δικό τους καὶ δικό μας — δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ μᾶς τὸ πάρει.

Αὐτὰ τὰ δέντρα δὲ βολεύονται μὲ λιγότερο οὐρανὸ, αὐτὲς οἱ πέτρες δὲ βολεύονται κάτου ἀπ' τὰ ξένα βήματα,

αὐτὰ τὰ πρόσωπα δὲ βολεύονται παρὰ μόνο στὸν ἥλιο, αὐτὲς οἱ καρδιὲς δὲ βολεύονται παρὰ μόνο στὸ δίκιο.

Ἐτοῦτο τὸ τοπίο εἶναι σκληρὸ σὴν τὴ σιωπῇ, σφίγγει στὸν κόρφο του τὰ πυρωμένα του λιθάρια, σφίγγει στὸ φῶς τὶς ὀρφανὲς ἐλιές του καὶ τ' ἀμπέλια του,

σφίγγει τὰ δόντια. Δὲν ὑπάρχει νερὸ. Μονάχα φῶς.

Ἄσ δρόμος χάνεται στὸ φῶς καὶ ὁ ἴσκιος τῆς μάντρας εἶναι σίδερο.

Μαρμάρωσαν τὰ δέντρα, τὰ ποτάμια κ' οἱ φωνὲς μὲς στὸν ἀσβέστη τοῦ ἥλιου.

Ἡ ρίζα σκοντάφτει στὸ μάρμαρο. Τὰ σκονισμένα σκοινία.

Τὸ μουλᾶρι καὶ ὁ βράχος. Λαχανιάζουν. Δὲν ὑπάρχει νερὸ.

Ἄσλοι διψᾶνε. Χρόνια τώρα. Ἄσλοι μασᾶνε μὲ μπουτιὰ οὐρανὸ πάνω ἀπ' τὴν πίκρα τους.

Τὰ μάτια τους εἶναι κόκκινα ἀπ' τὴν ἀγρύπνια, μὲ βαθεῖα χαρακιὰ σφηνωμένη ἀνάμεσα στὰ φρύδια τους σὴν ἕνα κωπαρίσι ἀνάμεσα σὲ δυὸ βουνὰ τὰ λώγεσμα.

Κ.Γ.

• ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ •

Από τον Γραμματέα της Κοινότητας ΠΑΝ. ΠΟΔΗΜΑΤΑ

ΜΑΡΤΗΣ

Μάρτης γδάρτης και κακός παλουκοκάφτης. Όπως πάντα έτσι και φέτος ο Μάρτης μάς έδειξε τις άγριες διαθέσεις του. Ύστερα από λίγες καλοκαιριακές λιακάδες, που μάς παρουσίασε τις πρώτες του ημέρες, δεν άργησε να το γυρίσει και απ' την άναποδη, με λίγα μέν χιόνια, αλλά τσουχετερό και ανυπόφορο κρύο, μέχρι παγωνιά που επέφερε ζημιές στις έλιές και στις άμυγδαλιές, αλλά και σε άλλα δένδρα που ξεγελάστηκαν με τις πρώτες ζέστες να κινήσουν προς τα πάνω τους χυμούς τους.

Η ΑΝΟΙΞΗ

Παρ' όλα τα κακά του Μάρτη ή "Ανοιξη δεν περιμένει, όλο πλησιάζει, και με διάφορα φυσικά φαινόμενα δείχνει ότι δεν είναι καθόλου μακριά. Οι άνεμωνες με τα μόβ ή τα γκρινιά χρώματά τους και άλλα λογής-λογής λουλούδια βγήκαν με άφθονία στα λειβάδια που το πράσινό τους χρώμα ζώηρεψε και παρουσιάζεται έτσι ένα άπεραντο πολύχρωμο χαλί. Τα σπουργίτια δεν κελαιοδούν τώρα το μονότονο κελιάδηνά τους τσιόν-τσιόν, αλλά το ανοιξιάτικο βγήκε-βγήκε, (ο χειμώνας) όπως τα μεταφράζουν οι μεγάλοι στην ηλικία που με λαχτάρα περιμένουν να βγούν στην άνοιξη. Ένα χελιδανάκι δηλό και φοβισμένο ήρθε στις 22 του Μάρτη, (σημείωσα τον ημερομηνία) στην παλιά του φωλίτσα που είναι έξω απ' το παράθυρο του κοινοτικού Γραφείου, κάθησε για λίγο, απλώς και μόνο να φέρει το μήνυμα, και δεν ξαναφάνηκε, είναι κρύο λέει ακόμα, αλλά που θα πάει θα ξανάρθει. Τα δάση, ή Μεσιακή και το Γιώτι τα βλέπουμε απ' το χωριό κάθε μέρα να αλλάζουν χρώμα απ' το σκούρο στο καφέ και όλο να ζοηρεύουν το χρώμα τους προς το πράσινο.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΣΤΟ ΚΕ.Γ.Ε.

Διήμερο επιμορφωτικό σεμινάριο Προέδρων κοινοτήτων, Προέδρων Συνεταιρισμών και Γραμματέων πραγματοποιήσε ή Νομαρχία Καρδίτσας στο ΚΕ.Γ.Ε. με στόχο τη βελτίωση της λειτουργίας των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως. Κατά την πρώτη ήμέρα, 17/3/1983, κύριος ήμιλητής ήταν ο Τμηματάρχης της Νομαρχίας Βασίλειος Πασβάνης, με θέματα: Λειτουργία, σύγκληση, συνεδριάσεις κοινοτικού Συμβουλίου - άρμοδιότητες κοινοτικού συμβουλίου, Προέδρου κοινότητας, και παρέδρων - κοινοτικές διατάξεις, προϋπολογισμός (έξοδα, έσοδα, τροποποίηση) παρουσία (διάκριση προστασία).

Κατά την δεύτερη ήμέρα 18/3/1983, κύριος ήμιλητής ο Παν. Στεργιούλης Προϊστάμενος ΓΥΔΚ και Νικόλαος Λαϊόπουλος εισηγητής Νομαρχίας με θέματα: Εκτέλεση έργων, προμηθειών και εργασιών (τεχνικό πρόγραμμα - μελέτες - άνάθεση από τον Πρόεδρο - δημοπράτηση έργων - άπογραφή συμβάσεως, συγκριτικοί πίνακες - παραλαβή έργων κλπ.) και έπιβολή βεβαίωση τελών και δικαιωμάτων - διαγραφές έσόδων - έπίλυση φορολογικών διαφορών. Έτσι οι Πρόεδροι που έλήχτηκαν για πρώτη φορά πήραν ένα βάπτισμα γύρω από τα καθήκοντά τους.

ΣΥΣΚΕΥΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ

Για την αύξηση του νερού στις Κοινότητες Μεσενικόλα - Μορφοβούνι - Κρουονέρι, απ' τις πηγές της περιοχής Κοινότητας Άνωχωριού. έγινε στη Νομαρχία σύσκεψη, με την πρωτοβουλία του κ. Νομάρχη, των Προέδρων που άποτελούν τον Σύνοδο κοινότητας και του Προέδρου της Κοινότητας Κερασιάς, του Προέδρου του Συλλόγου Μεσενιολιτών στην Καρδίτσα γεωπόμου Άριστίπου Φιλίπου, όπου παραβρέθηκα και εγώ. Οι Βασί

λειος Πασβάνης τμηματάρχης της Νομαρχίας και Παναγιώτης Στεργιούλης προϊστάμενος ΓΥΔΚ ένημέρωσαν τον κ. Νομάρχη για το θέμα ύδρευσεως των κοινοτήτων που άποτελούν τον Σύνοδο. Ακολούθησε διαλογική συζήτηση, και τελικά κατέληξαν στο συμπέρασμα όπως ή παροχή του νερού καθοριστεί στα 25Μ3 την ώρα, για τη σωστή άντιμετώπιση των τριών Κοινοτήτων, που το περιμένουμε σε θειο δώρο.

Συνεδρίαση του Δ/κού Σ/λιου του Συνδέσμου Ύδρευσεως

Το Δ/κό Συμβούλιο του Συνδέσμου Ύδρευσεως των Κοινοτήτων Μεσενικόλα, Μορφοβούνι, Κρουονέρη, που όρίστηκε κατόπιν άποφάσεως των ίδιων κοινοτήτων, και άποτελείται από τους Χρυσόστομο Κορώνη Πρόεδρο της Κοινότητας, και Θεόδωρο Καλαμάτα κοινοτικού Συμβούλου για τον Μεσενικόλα, Λάμπρο Κοנוστέργιο Πρόεδρο Κοινότητας, και Χρήστο Νασιάκου κοινοτικού συμβούλου για το Μορφοβούνι, και Κων. Δήμο Πρόεδρο Κοινότητας για το Κρουονέρι, συνεδρίασε στο Γραφείο της Κοινότητας Μεσενικόλα την 27/3/83, και με ψηφοφορία εξέλεξε ως Πρόεδρο τον Χρυσόστομο Κορώνη, Άντιπρόεδρο τον Λάμπρο Κονοστέργιο, και τακτικό μέλος για την συγκρότηση της έκτελεστικής έπιτροπής τον Κων. Δήμο με άναπληρωτή του τον Χρήστο Νασιάκο.

Το «Μαύρο Μεσενικόλα» και ή όνομασία προελεύσεως

Για την προώθηση της, από χρόνια έκκρεμούσης ύποθεσεως, σχετικά με την όνομασία προελεύσεως του σταφυλιού Μαύρο Μεσενικόλα, έπιτροπή άποτελουμένη από τον γεωπόνο και Πρόεδρο του Συλλόγου Μεσενιολιτών στην Καρδίτσα Άριστίπου Φιλίπου, του Θεοδώρου Καλα-

μάτα Πρόεδρου Γ.Π.Σ. Μεσενικόλα, και του Άποστόλου Καλογρούλη Πρόεδρου Κοινότητας Μοσχάτου, κατέβηκαν στην Άθήνα, όπου πλαισιώθηκαν και με τους Ιατρο Θωμά Κατσιάκο τέως Πρόεδρο Συλλόγου Μεσενιολιτών, και Ιωάννη Παϊζάνο οι όποιοι από χρόνια παρακολουθούν

το θέμα τούτο, ήλθαν σε έπαφή με τον Ύφυπουργό Γεωργίας Παναγιώτη Κατσάρο που τους παρουσίασε στους άρμόδιους ύπαλληλους του Ύπουργείου Γεωργίας, όπου έάνεπτυξαν σε πλάτος και βάθος το αίτημά τους. Οι άρμόδιοι όμόφωνα ύποστήριξαν και πάλι τις παλιότερες άπόψεις τους, δηλαδή το Μαύρο Μεσενικόλα άν δεν άναμειχθεί με την ξενική ποικιλία κυρίως Cabernet και Ripolca δεν τελειοποιείται και δεν πιάνει σαν κρασί προελεύσεως από έξωτερικό, πράγμα που ζημιώνει τους ίδιους τους παραγωγούς, τα ίδια ύποστήριξε και ή κ. Κοράκου Γενικός Διευθυντής του Ίνστιτούτου Οίνου.

Ύστερα απ' αυτό ο Άριστίπος Φιλίπου με την ιδιότητα του γεωπόνου, βοηθούμενος από την Δ/ση Γεωργίας Καρδίτσας και τον Άθανάσιο Παϊζάνο κοινοτικό σύμβουλο και προοδευτικό άμπελοποιοτή κατόρθωσαν να προμηθευθούν κλιματόβερρες Cabernet από την Άλιάρτο και έμβολίασαν στο χωριό μας φέτος περί τα 5.000 κλίματα (τα 2.000 έμβολίασαν οι άδελφοι Άθανάσιος και Κλεομένης Παϊζάνος) έτσι σύντομα θα άποκτήσουμε και την νέα αυτή άπαραίτητη ποικιλία σταφυλιού σαν πρώτο βήμα προσιμζεως, και βλέπουμε.

Πέραν τούτων, στη Δ/ση Γεωργίας ήλθαν τελευταίως δυο άνώτεροι ύπάλληλοι (γεωπόνοι) του Ύπουργείου Γεωργίας οι κ.κ. Κούσουλας ειδικός έπι της άμπελοργίας και Κοτίνης Δ/ντής έπι των έφαρμογών, οι όποιοι την πρώτη ήμέρα πήγαν στην Κοινότητα Βλοχού όπου πρόκειται να κατασκευάσουν όμαδικόν άμπελώνα, προς ζήμιαν μας βέβαια, για να μην πά συμφορά μας, γιατί εμείς δεν πιστεύω ποτέ να κατασκευάσουμε κάτι τέτοιο, και ες φωνάζει ο Γιάννης Παϊζάνος. Την άλλη μέρα (31/3/83) οι άνωτέρω ύπάλληλοι συνοδευόμενοι και από τον Διευθυντή της Δ/σεως Γεωργίας Καρδίτσας κ. Βασίλειο Χασιώτη, και τον γεωπόνο Βασίλειο Ράπη ήλθαν στο χωριό για να εξετάσουν και άπο κοινά την όλη κατάσταση, άναβαίνοντας προς το χωριό είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν το έδαφος, και τον τρόπο που οι άμπελοποιοί μας καλλιεργούν το άμπελι. Όταν συναντηθήκαμε στο κοινοτικό Γραφείο ο κ. Κούσουλας που ήλθε για πρώτη φορά, και ο όποιος, κατά την γνώμη μου, είναι και ο άρμοδιότερος, δεν μπορούσε να συγκρατήσει την άισιοδοξία, και ικανοποίησή του, για όλη την περιοχή που βρισκεται φυτευμένη με τα άμπελια μας, την έκρινε ως καταλληλοτάτη, και περιοχή άποκλειστική για την καλλιέργεια του άμπελιού. Έπίσης οι έπισκέπτες μαγεύτηκαν από το χωριό μας, τη θάλασσα, και τον προσανατολισμό του. Άς σημειωθεί ότι οι έν λόγω ύπάλληλοι είναι στενοί φίλοι και συνεργάτες του έπίσης έξαιρετικού γεωπόνου, του αιδού Ύπουργείου, Σωτηρίου Κρανιά, και με την ευκαιρία ζήτησαν και έπισκεψθήκαμε το σπίτι του, όπου πρόσχατα τους ύποδέχτηκαν ή μητέρα του Σωτήρη και ή άδελφή του Εύτυχία. Έπειδή ήταν μεσημέρι, τους έπέβαλε να καθίσουν να γιοματίσουν, έμειναν δε κατάπληκτοι από τα έθνευτικά και πλούσια αισθήματα και την περιποίησή της οικόγενειας του συναδέλφου τους, πράξη που τιμά αυτούς και όλοκληρο το χωριό μας. Άλλάξουμε πολλές κουβέντες γύρω από το θέμα της όνομασίας, οι τελευταίες λέξεις του κ. Κούσουλα ήταν: Την όνομασία θα την πάρειτε γιατί πρέπει να την έχετε και γιατί εσς άξιζει, αλλά μην βιάζεστε, μη βιάζεστε για το καλό εσς" τι να πώ, ξέρω κι εγώ.

Ή Λίμνη Μέγδοβα (Ταυρωπού)

Πρό όλιγων ήμερών ήλθε στη Δ/ση Γεωργίας και Άλλοσχάνω τερος ύπάλληλος του Ύπουργείου Γεωργίας, ο κ. Κ. Ρηγά-

Μας έστειλαν την συνδρομή τους

Όπως γίνεται πάντα, δημοσιεύουμε τα όνόματα των συνδρομητών με τα ποσά που μας έστειλαν για την «Νεβροπολη».

Αρχίζουμε με τα όνόματα αυτών που η προσφορά τους είναι συγκινητική και τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα, ευχόμενοι όπως το παράδειγμά τους μιμηθούν και άλλοι για να βοηθήσουν τους λίγους που προσπαθούν :

Καλιās Χρ. Θρασύβουλος 1.000	Βελέτςα Γεωργία χα Γεωρ. 500
Σάκκια Γεωργία (Καναδάς) 1.000	Ζέλιος Στυλιανός (Θ/νίκη) 500
Κατοίκιος Παναγ. 500	Κυρίτσης Άν. Άρισταιδης (Καρδίτσα) 500
Ύάφρας Άντών. 500	

Προσφορές για το Μ. Κ. Μεσενικόλα

Ο Καλοχριστιανάκης Μιχαήλ προσέφερε στο Π. Κ. αντι στεφάνου για το θάνατο του συμπεθέρου του Θωμά Κ. Τσαγανού δραχ. 2.000.

Επίσης ή Όργα και ο σύζυγός του Ηλία Κάτσανου προσέφεραν για τον ίδιο σκοπό (στο Π.Κ.) στη μνήμη των γονέων τους δραχ. 2.000.

Κοινοτική Βιβλιοθήκη

Συνεχίζονται οι προσφορές σε

Βαλάφας Άν. Άπόστολος 500	Ίωακειμ Λαμ. Άπόστολος 500
Σαρρή Παρασκ. χα Παναγ. 500	Άποστολακούλης Θωμ. 400
Μιχαλάκη-Βαλάφα Βασούλα 500	Χαλιιάς Κίμωνας 300
Καρατζά-Καζάση Φωτούλα 500	Στυλογιάννης Άγιλ. 300
Βαρβαρέκος Γεωργία 500	Όσταπασιδου Εύαγγελία 300
Καλιās Χρ. Κων/νος 500	Μπαλλās Εύθ. Βασίλειος 300
Καλαμάτας Άρ. Γεώργιος 500	Τσαγανός Β. Σωτήριος (Θεσ/νίκη) 200
Σταφυλάς Χρ. Γεώργιος 500	Καυχίτσα Άμαλία (Θ/νίκη) 200
Σταφυλάς Χρ. Άναστάσιος 500	Βαλάφας Άπ. Ίωάννης 200
Διακουμάκου-Σταφυλά Ντίνα 500	Καζάσης Άνδρ. Δημήτριος 200
Γονατā-Σταφυλά Άγορίτσα 500	
Γκαμηλιάρη-Σταφυλά Άλδρα 500	
Κηρύκου-Σταφυλά Δημήτρα 500	

πουλούς, ειδικός έιχθυολόγος, για να έπιπτεύσει, και φροντίσει, για τον έμπλουτισμό της λίμνης με κατάλληλα ψάρια ώστε έκμεταλευόμενη από τα γύρω χωριά καταστεί μία πλουτοπαραγωγική πηγή για την έδώ περιοχή. Για να δώμε !!

Όμάδα έργασίας για άγροτικά προβλήματα

Όπως σε κάθε Νομό, έτσι και στο Νομό Καρδίτσας, ιδρύθηκε ή ομάδα έργασίας για την αντιμετώπιση των γεωργικών προβλημάτων του Νομού. Σκοπός της ομάδας αυτής είναι να συγκεντρώνει και να μελετάει τα προβλήματα των άγροτων, τα όποια θα εκφράζονται δια μέσω των έπωνών μου φορέων της ομάδας. Στην έν λόγω ομάδα συμμετέχουν έκπρόσωποι της Ένωσης άγροτικών προϊόντων, έκπρόσωποι της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών, έκπρόσωποι Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων, έκπρόσωποι του Γεωπονικού Συλλόγου και βιομηχανικού έπιμελητηρίου και προϊστάμενοι ύπηρεσιών του Νομού. Η ομάδα διοικείται από τριμελές Προεδρείο. Πρόεδρος του προεδρείου αυτού έλέχτηκε ο συγχωριανός μας Άριστίπος Φιλίπου, πράγμα που τιμά αυτόν και το χωριό μας. Όπως βλέπουμε, ο Άρίστιπος σε κάθε ένέργεια που έχει σαν σκοπό την καλλιέρευσή των συνθηκών διαβίωσης του χωριού μας και γενικότερα του Νομού Καρδίτσας, έχει το προβάδισμα. Γι αυτό τον συγχαίρουμε και τον ενδύομαστε πάντα μπροστά και πάντα άξιέπταινος. Η πρώτη ένέργεια της άνωτέρω έπιτροπής ήταν να ζητήσει με έγγραφό της να πληροποιηθεί από τους Προέδρους των ΓΠΣ κάθε Κοινότητας του Νομού, για τα σπουδαιότερα γεωργικά θέματα και προβλήματα, που τις άπασχολούν. Από τον Πρόεδρο του Γ.Π.Σ. Μεσενικόλα στάλθηκε δια μέσω του Προέδρου της Ένώσεως Συνεταιρισμών έγγραφο προς ένήμερωση. (Στην 5η σελ. α' ένήμερης ή συγχωριανός μας πιστολής Άναγνωστών).

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Με άλλες 300.000 δραχμές 1980 μέχρι σήμερα έφτασαν έπιδοτείται το Πνευματικό Κέντρο Μεσενικόλα και με κατόπιν τούτου, και έν ό Σύλλογος Μεσενιολιτών Άθηνών φέρει ένκαίρω τα έπιπλα θα μπορούσει ό ξενώνας να λειτουργήσει το Πάσχα.

Κάημε ζωντανή

Η Όλγα Θεοδοσίου Μακρυνικά, που έργαζόταν στο άμπελι της στη θέση Άρσοερουθ θέλησε να κάηει στην άκρη αυτού τις κλιματόβερρες, και ένθ οι φλόγες έξηιδήσαν πάνω από τα κλίματα με την άλλαγή του άερα, την περιέζωσαν έτσι ώστε να λαμπαδιάσει ή φωστία της, με άποτελεσμα να κάθει σοβαρά έγκαύματα στα πόδια και στα πσινά της. Τη καλούσε ή Άρτεμις Μακρυνικά και ό Τάκης Ποδηματιάς που τη μετέφεραν με το αυτοκίνητο στο Νοσοκομείο στην Καρδίτσα κι έτσι άπέφυγε τον κίνδυνο.

Λίκος στα πρόβατα

Πάνω από 20 προβατινες του κτηνοτρόφου Τρύφων Σακελάρη απ' το Βουνέσι, κατασπαράχτηκαν την 25/3/1983, από άγέλη λίκων, στη θέση «Κουτσούφλιανη» όπου έθεθαμενας γρέκιαζε το κοκάδι του ο βουνεσιώτης κτηνοτρόφος. Η ζήμιά ξεπερνάει τις 200.000 δραχ.